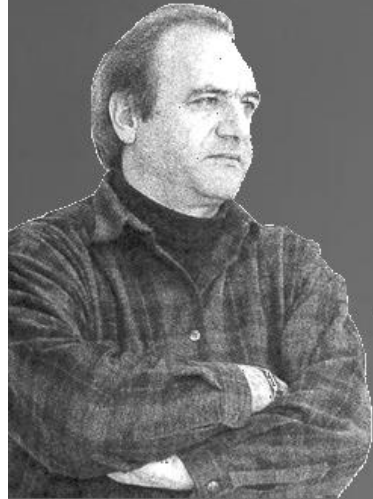

Αύγουστος 2011: Εφημερίδα μηνός Ιουλίου, έκδοση 33^η

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΧΛΩΡΑΚΑΣ

ISSN 1986-2709 (Έντυπη μορφή) tel. 99435899 ISSN 1986-2717 (Ηλεκτρονική μορφή), site: www.chlorakasefimerida.com
Κυριάκος Ταπακούδης: Ιδιοκτήτης, εκδότης, συντάκτης και τύποις περι τα γεγονότα και ζητήματα
Email: k.tarakoudes@cvtanet.com.cy tel. 99435899

ΝΙΚΟΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ:

Με την ποίηση του αφειδώλευτα ύμνησε τον τόπο του, τους ανθρώπους και το θεό. Υμνησε την σκλαβωμένη του πατρίδα με την μακραίωνη παράδοση και τον αρχαίο πολιτισμό, και με καθαρότητα έδωσε τα μηνύματά του και έκφρασε την αγωνία του για το μέλλον της γης που τον γέννησε και τον ανάθρεψε. Έγινε ο ποιητής οδηγητής κυρίως της ιστορίας του γενέθλιου του χώρου, έγινε ο ποιητής της Χλώρακας.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ (διήγημα).

Ήταν αγοροξυπνημένος και κατσούφης, είχε μέσα του μια ανησυχία και ένα φόβο ότι κάτι θα συνέβαινε. Ήταν στην Αθήνα για δουλειές, ύστερα από μια κουραστική ημέρα και από ένα μακρύ νυχτερινό ύπνο κοντά στο μεσημέρι χτύπησε το τηλέφωνο του. Σκέφτηκε να μην απαντήσει, είχε ένα προαίσθημα σαν το ένστικτο του να τούλεγε κάτι κακό θα συνέβαινε. Είχε μια νευρική κατάσταση, μια αδυναμία τον κυριεύσει και αισθανόταν το μυαλό του μαγκωμένο, νόμιζε ήταν από τη κούραση. Το πρόβλημα όμως ήταν ότι αυτή την ανησυχία την είχε ξαναβιώσει στο παρελθόν, έτσι περιμενε να έβγαινε αληθινή, ήξερε θα έρχονταν κακά μαντάτα. Άνοιξε το τηλέφωνο και έμαθε τα κακά νέα. Η κόρη του είχε ατύχημα και έπρεπε να τρέξει, η κατάσταση της ήταν κρίσιμη. Έπεσε από τη σκάλα και χτύπησε στο κεφάλι. Καθώς ανέβαινε την ξύλινη σκάλα του σπιτιού κρατώντας στα χέρια της ένα φλιτζάνι με καυτό τσάι το οποίο κάποια στιγμή χύθηκε και από τον φόβο της να μην πέσει πάνω της και και, έκανε μια αδέξια κίνηση και έχασε την ισορροπία της. Κατρακυλώντας έπεσε κάτω χτυπώντας πολύ δυνατά στο πίσω μέρος του κεφαλιού. Γεμάτος ανησυχία και φόβο ανέβηκε σ' ένα αεροπλάνο να γυρίσει πίσω. Ύστερα από ένα ταξίδι όλο αγωνία που κόντευε να τον τρελάνει, έφτασε στο αεροδρόμιο, πήρε το αυτοκίνητο του και έτρεξε στο Νοσοκομείο. Εκεί βρήκε όλη την οικογένεια, έτρεξαν κοντά του και τον ενημέρωσαν. Οι γιατροί τους πληροφορήσαν ότι ήταν τόσο σοβαρή η κατάσταση, πού δεν άφηνε καμιά ελπίδα, παρά μόνο αν αποφάσιζε άλλως πως ο Θεός. Σε μια στιγμή ο άτυχος πατέρας βλέπει τον γιατρό να βγαίνει, ήταν γνωστός του και έτρεξε κοντά του. Αυτός άρχισε να του εξηγεί με επιστημονικούς όρους ότι η κατάσταση ήταν πάρα πολύ κρίσιμη, οπότε τον διακόπτει και τον ερωτά, - Δηλαδή, τελειώνει; Ο γιατρός δεν απάντησε, κούνησε απλώς καταφατικά το κεφάλι του. Έμεινε σαν χαμένος, έβλεπε τη μάνα να οδύρεται και να σπαράζει, άκουσε τους άλλους και αυτοί να κλαίνε σαν χορός σε αρχαία τραγωδία, ένιωθε να μην υπάρχει πάτωμα στα πόδια του και το νου του να μην μπορεί να σκεφτεί. Τότε αισθάνθηκε μία φωνή μέσα του: -Προσευχήσου, προσευχήσου. Τί προσευχή να κάνει; Δεν ήξερε. Δεν είχε σχέση με την Εκκλησία. Αλλά η φωνή συνέχιζε να τον παρακινεί -Προσευχήσου, προσευχήσου. Προχώρησε και βγήκε στο μπαλκόνι μέσα στο σκοτάδι της νύχτας που άρχισε να πέφτει, και ασυναίσθητα άρχισε να παρακαλεί και να λέει λόγια που δεν θυμόταν ύστερα, αλλά που ήταν λόγια προσευχής για να γινάει το παιδί του...

...Και εγινε το θαύμα. Ένωσε μέσα του ο Θεός να τον πληρώνει με το Άγιο Πνεύμα του, ένιωσε να είναι κάπου αλλού όπου δεν υπήρχε ούτε χρόνος, ούτε χώρος. Γύρισε το βλέμμα του στα πέρατα του σκοταδιού σίγουρος ότι θα αντίκριζε το πρόσωπο του Θεού, και βλέπει μια λάμψη στο βάθος του ουρανού και ένιωσε να τον χτυπά στα μάτια ένα εκτυφλωτικό φως που τον πονούσε και παρακαλούσε μέσα του να σβήσει. Ύστερα σιγά σιγά το εκτυφλωτικό φως απομακρύνθηκε και στη θέση του φάνηκε μια οπτασία να στέκει στον αέρα, και να περπατά προς το μέρος του. Ταυτόχρονα ένιωσε μια αύρα να έρχεται από τα αντίπερα βουνά, και σαν γλυκιά ζεστασιά να τον λούζει και να τον προσπερνά... Όταν συνήρθε θυμόταν ξεκάθαρα την γλυκεία μορφή του Αρχαγγέλου Μιχαήλ -ήταν η μορφή ολόδιδα με την εικόνα του Αγίου στο παρεκκλήσι της γειτονιάς του-, θυμόταν ότι του είχε μιλήσει εσωτερικά με τη σκέψη, αλλά χωρίς λόγια, και αισθανόταν να έχει κυριευτεί με ηρεμία, δεν φοβόταν για το παιδί του, ήξερε ότι όλα θα πήγαιναν καλά. Ένωσε την αύρα που τον προσπερνούσε να φεύγει προς το μεριά που ήταν το παιδί του και ήξερε ότι ήταν η πνοή του Αρχάγγελου που θα θεράπευε τη μονακριβή του κόρη.

Γύρισε πίσω στο διάδρομο που ήταν οι άλλοι συγγενείς και τους είπε να σταματήσουν να κλαίνε γιατί ο Αρχάγγελος Μιχαήλ έκαμε το θαύμα του, τον επισκέφτηκε και έφερε πίσω τη ζωή της μικρής του κόρης και τώρα ήταν καλά. Τους κάλεσε, και όλοι μαζί μπήκαν στο δωμάτιο της και την βρήκαν να κάθεται στο κρεβάτι όλο υγεία και ζωντάνια.

Take Away - Ψησταριά - Restaurant
S & A SAYIAS
Νόστιμα φαγητά - Σούβλα - Κοτόπουλο
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ παραγγελίες
Δίπλα στην υπεραγορά Παπαντωνίου
Χλώρακα - Πάφος, τηλ. 99511790, 26271924, Fax. 35726271924

SAVVAS A.N. SAVVAS
Electrician LTD - Tel. 99950782
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΜΕΣΩΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
Tel. 99950782

ANDREAS SIMILLIDES
HAND CAR WASH
Interior & Exterior
Chloraka Paphos
Tel: 99596326

Γ. & Ε. ΒΑΣΙΛΗ ΛΤΔ
SUPERMARKET
Ελευθερίας 3, Χλώρακα, Πάφος
Τηλ.: 26 270 748

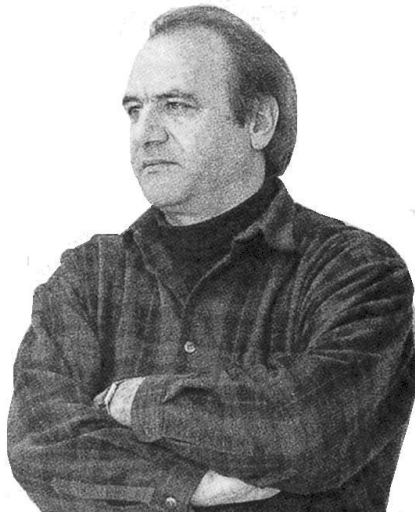

ANDREAS KYPRIANOU LTD
Λεωφ. Μακαρίου Γ' 77, 8221 Χλώρακα
Τηλ. 26270064, Κιν. 99683984, Φαξ. 26271983
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΚΑ & ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ
Άμεση Εξυπηρέτηση με Στερεότυπο στον Πελάτη
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ OΠΑN GLORY
KINO, ΛΟΓΟ, TONICA

**Επιφανείς άνθρωποι κάτοικοι Χλώρακας:
Περί του χωριού Χλώρακα ιστορία και ιστορίες περι-
ηρώων, φιλοσόφων, συγγραφέων, ποιητών, και άλ-
λων ονομαστών ανθρώπων**

ΝΙΚΟΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ, Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΧΛΩΡΑΚΑΣ

Όλα τα χρόνια
ως το 1960
στην Κύπρο
ήταν χρόνια
δύσκολα και
φτωχά που οι
άνθρωποι δεν
έβρισκαν
δουλειά να
δουλέψουν,
ασχολούνταν
μονο με τη γη
και τη
θάλασσα
προσπαθώ-
ντας να τις
ημερέψουν τη
πρώτη από

την ανομβρία και την κάψα του ήλιου και την άλλη από τις
φουρτούνες και τους αέρηδες, θέλοντας να τις κάμουν να
γεννήσουν σοδειές και ψαριές για να τους θρέψουν.
Μια φορά εκείνα τα δύσκολα χρόνια τα σκοτεινά και της
μαύρης σκλαβιάς υπό των Αγγλων, λίγο πριν το '50, γεννή-
θηκε στη Χλώρακα ένας νέος ανάμεσα σε πολυμελή οικογένε-
νεια. Οι γονείς τους άνθρωποι θεοφοβούμενοι κι ευσεβείς,
φρόντισαν να τους δώσουν μόρφωση χριστιανική, αυτήν
που είναι η μόνη που κάνει κάθε άνθρωπο αληθινό, φρόνι-
μο, σοφό και ενάρετο. Ο νέος αγαπούσε τα γράμματα και με
πολλή προσπάθεια κατάφερε με το ζόρι να μορφωθεί, να
τελειώσει όλο το σχολειό, κατάφερε ακόμα να σπουδάσει
δάσκαλος. Στη Χλώρακα ήταν οι άνθρωποι μια αγροτική
κοινωνία με ανύπαρκτη οικονομία με κύριες ασχολίες τα χω-
ράφια και μικρές βιοτεχνίες. Η εκπαίδευση ήταν κυρίως ως
την έκτη του Δημοτικού, και ήταν λίγοι όσοι πήγαιναν γυ-
μνάσιο. Οι κάτοικοι ήταν κατά 50% αναλφάβητοι. Στην ανά-
πτυξη του φρονήματος των νέων, ρόλο σπουδαίο και κατα-
λυτικό είχε η Εκκλησία που με την ίδρυση των κατηχητικών
και τα κηρύγματα τις Κυριακές στις Θείες λειτουργίες, μετα-
λαμπάδευαν στις ψυχές των νέων τον πατριωτισμό και την
αγάπη προς το Θεό και την οικογένεια. Η γονείς του νέου
πιστοί Χριστιανοί, κάθε Κυριακή με όλη την οικογένεια πή-
γαιναν εκκλησία. Εκεί με προσοχή ο νέος παρακολουθούσε
τις ψαλμωδίες, άκουε τους εκκλησιαστικούς ποιητικούς ύ-
μνους στο Θεό με τον καθαρό λυρισμό και το μουσικό τους
περιεχόμενο που με την ωραία τάξη των στίχων δόξαζαν την
Ευαγγελική Ελληνική γλώσσα με τρόπο τελετουργικό και
εύηχο. Ήταν ψαλμοί με λόγια ποιητικά τραγουδισμένα που
τον συνέπαιρναν, και που τα έδεναν κόμμο με την ψυχή του,
που έκαναν το μυαλό του να φτεροκοπά μαζί τους ως τα
πέρατα του κόσμου και ακόμα πιο πέρα, να πηγαίνει ως τον
ουρανό και από ψηλά να βλέπει τον κοσμο με άλλα μάτια,
αυτά της φαντασίας του, όλα πλασμένα όπως μέσα του ήθε-
λε ο ίδιος. Από τα πρώτα του σκιρτήματα αγάπησε τον ω-
ραίο λόγο, την ομοιοκαταληξία, την ποίηση. Με το λόγο να
γίνεται ποίημα και το τραγούδι ποίηση, θέλησε ό,τι όσα μέ-
σα του καιροφυλακούσαν να τα μεταδώσει στους άλλους με
θρήνο ή γέλιο, αλλά αποτέλεσμα να έχουν μονο τη δόξα του

λόγου και το νόημα της ηθικής. Έγραψε για τον Γενέθλιο του
χώρο τόσα όσα μπορούσαν να γραφτούν κι ακόμα παραπά-
νω, έγραψε για τους πρόγονους όλους, τους απελευθερωτι-
κούς αγώνες, τη θάλασσα και τη φύση. Βρήκε καταφυγή
στην ποίηση και αφειδώλευτα ήμνησε τον τόπο του, τους
ανθρώπους του και τον θεό του.

Ύμνησε την σκλαβωμένη του πατρίδα με την μακραίωνη
παράδοση και τον αρχαίο πολιτισμό της και με καθαρότητα
έδωσε τα μηνύματά του και έκφρασε την αγωνία του για το
μέλλον της γης που τον γέννησε και τον ανάθρεψε. Εγινε ο
ποιητής οδηγητής κυρίως της ιστορίας του γενέθλιου του
χώρου, έγινε ο ποιητής της Χλώρακας.

**ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΠΕΝΤΑΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ
«ΡΑΔΙΟ ΚΟΣΜΟΣ» ΑΝΔΡΕΑ ΑΡΤΕΜΗ.
(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα "Αδέσμευτος"
της Πάφου)**

**Νίκος Πενταράς, Ποιητής - πεζογράφος
Βιογραφικό Σημείωμα:**

Ο Νίκος Πενταράς γεννήθηκε στη Χλώρακα της επαρχίας
Πάφου το 1949. Πήρε τα πρώτα γράμματα στο Δημοτικό
Σχολείο του χωριού του. Είναι απόφοιτος του Α' Γυμνασίου
Πάφου και της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Κύπρου. Πα-
ρακολούθησε το Πρόγραμμα Εξομοίωσης Πτυχίων στο
Πανεπιστήμιο Κύπρου, Διεθνές Εκπαιδευτικό Σεμινάριο
στο Ισραήλ, με θέμα «Study Planning and Curriculum
Development», διάρκειας διακόσιων ακαδημαϊκών ωρών
και είναι, επίσης, κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου (Magister
Artium) στις Επιστήμες της Αγωγής του Πανεπιστημίου
Κύπρου.

Εκτός από την προσφορά του στην Εκπαίδευση, την ο-
ποία υπηρέτησε από τη θέση του απλού δασκάλου μέχρι
τη θέση του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης, έχει προ-
βεί και στις πιο κάτω εκδόσεις:

"Ωρες Πολέμου" (ποίηση 1975)

"Μηνύματα" (ποίηση) (1981)

"Περιστέρι μου ξεκίνα" (ποίηση για παιδιά 1975)

"Η τρίτη απόφαση" (ποίηση 1988)

"Επάνοδος" (ποίηση 1992)

"Φως εκ φωτός" (ποίηση 1994)

"Ποιήματα" (ποίηση 1995)

"Ο εκπαιδευτικός έναντι στο αναλυτικό πρόγραμμα" (Ανα-
λυτικό πρόγραμμα)

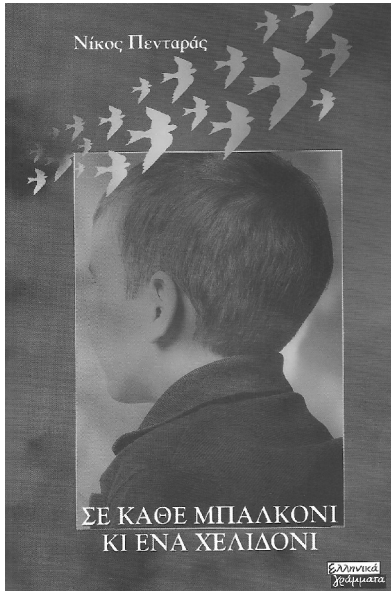
"Ελεύθερος πολιορκημένος" (μελέτη 2004)

"Σε κάθε μπαλκόνι και ένα χελιδόνι" (μυθιστόρημα, που
απευθύνεται σε παιδιά και νέους) (2007)

"Στη μοναξιά του φεγγαριού" (ποίηση 2009)

Λογοτεχνικά έργα του, τόσο πεζά, όσο και ποιητικά, έχουν
δημοσιευτεί σε περιοδικά, έχουν ανθολογηθεί σε ανθολο-
γίες και σχολικά ανθολόγια και έχουν μεταφραστεί στα
αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά. Ένας άλλος τομέας με τον
οποίο ασχολείται είναι η κριτική-παρουσίαση νέων εκδό-
σεων. Στο παρελθόν, (1989-1991), είχε μόνιμη στήλη σε
κυπριακή εφημερίδα για την κριτική-παρουσίαση νέων
εκδόσεων και συνεργαζόταν παράλληλα και με το Ραδιο-
φωνικό Ίδρυμα Κύπρου για το ίδιο θέμα. Έχει παρουσιά-
σει μέχρι σήμερα εκατοντάδες νέες εκδόσεις βιβλίων ποι-
κίλου περιεχομένου.

Στις 26 Μαΐου 2000, η Παγκύπρια Ένωση Συγγραφέων,
σε ειδική εκδήλωση, του απένειμε τιμητική πλακέτα για
την προσφορά του στα Κυπριακά Γράμματα.

Ερώτηση:

Ο δάσκαλος Νίκος Πενταράς και η ποίηση. Μια σχέση που άρχισε από τότε κ. Πενταρά;

Απάντηση:

Πάντοτε με συγκινούσε η ποίηση. Αρχισα, όμως, να γράφω ποίηση από τότε που ήμουν τελειόφοιτος μαθητής στο Α΄ Γυμνάσιο Πάφου, το 1967. Πιο συστηματικά με το γράψιμο ασχολήθηκα από τότε που φοιτούσα

στην Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου. Αργότερα, εκεί που είχα ήδη γράψει πολλά ποιήματα και λογάρια να εκδώσω την πρώτη μου ποιητική συλλογή, δεν πρόλαβα, γιατί έγινε το προδοτικό πραξικόπημα στην Κύπρο, το οποίο ακολούθησε η βάρβαρη τούρκικη εισβολή. Έτσι, όλα εκείνα τα ποιήματά μου έμειναν στο συρτάρι.

Στον πόλεμο του 1974 πήρα κι εγώ μέρος ως έφεδρος στρατιώτης. Τα βιώματα και οι εμπειρίες μου κατά τη διάρκεια εκείνων των τραγικών για τον τόπο μας γεγονότων και όλα όσα με συγκίνησαν, έγιναν αργότερα ποίηση. Έτσι, η πρώτη μου ποιητική συλλογή, που περιέχει ποιήματα εμπνευσμένα από όλα εκείνα που έζησα εκείνες τις μαύρες μέρες του Ιούλη και του Αυγούστου του 1974, εκδόθηκε το 1975 και έχει το χαρακτηριστικό τίτλο «ΩΡΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ».

Ερώτηση:

Ποιες αλλαγές έφεραν τα γεγονότα του 1974 στην ποίησή σας;

Απάντηση:

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι το Πραξικόπημα και η Εισβολή επηρέασαν όχι μόνο εμένα αλλά όλους γενικά τους Κύπριους ποιητές, παλαιότερους και νεότερους. Οι μέρες του Καλοκαιριού του 1974 που κρεμάσανε τα εκμαγεία τους ανάποδα στα γκρεμισμένα τείχη της πατρίδας, που κουβάλησαν το θάνατο και τον ξεριζωμό, που σαλέψανε τα καπνισμένα μάρμαρα του ήλιου και αφήσανε τη στάχτη κατακάθι στην ψυχή μας, δεν ήταν δυνατό να μην επηρεάσουν την ποίησή μας. Δεν μπορούσαμε τότε, όπως ούτε και τώρα, ανεπηρέαστοι από εκείνα τα γεγονότα, να μιλούμε για θέματα ρομαντικά αλλά για θέματα στα οποία μας ταξίδευε η μαυροφόρα σκέψη, που από το Καλοκαίρι εκείνο ξαγρυπνά και κλαίει τις ναυαγισμένες μας επιδιώξεις και τα ναυαγισμένα μας όνειρα ως λαού. Από τότε, όχι μόνο η πατρίδα μας μοιράστηκε στα δυο αλλά και ο χρόνος μας. Όταν πια μιλάμε για ιστορία της κυπριακής λογοτεχνίας, αναφερόμαστε σε προπολεμική και μεταπολεμική, με σημείο αναφοράς την τούρκικη εισβολή.

Ερώτηση:

Ποιο ρόλο διαδραματίζει η Κυπριακή Ιστορία στην ποίησή σας και στο λογοτεχνικό σας έργο γενικά;

Απάντηση:

Η Ιστορία αποτελεί ένα μεγάλο δάσκαλο που μπορεί να μας βοηθήσει να γνωρίσουμε την ταυτότητά μας ως λαός και να επανακτήσουμε την αγωνιστικότητά μας, ιδιαίτερα σήμερα που η πατρίδα μας είναι ημικατεχόμενη. Δυστυχώς η ταυτότητα μας περνά κρίση και παρασυρόμαστε από διάφορα ρεύματα ξένα προς την κουλτούρα και την ψυχοσύνθεσή μας. Η αβεβαιότητα μάς οδηγεί να ζούμε έντονα το σήμερα, χωρίς να αφήνουμε περιθώρια στον εαυτό μας να σκεφτεί τι θα κάνουμε αύριο. Επίσης, φαίνεται ότι περιπλανιόμαστε τότε σε κόκκινους και τότε σε γαλάζιους πόντους, ανάμεσα σε σταυρούς και σε ημισελήνους. Η δική μου αγωνία και ο αγώνας ως ποιητή και πεζογράφου, ως ανθρώπου του πνεύματος γενικά, είναι αν μπορώ και πώς να δώσω ένα στίγμα στους συμπατριώτες μου μέσα σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνά η πατρίδα μας.

Ερώτηση:

Ποια πρέπει να είναι η θέση των πνευματικών ανθρώπων και ποιος ο ρόλος τους;

Απάντηση:

Πιστεύω πως οι πλείστοι από τους συνανθρώπους μας ζουν σε άγνοια και ότι θα πρέπει όλοι εμείς που θέλουμε να μας αποκαλούν οι υπόλοιποι «πνευματικούς ανθρώπους», δηλαδή οι λογοτέχνες, οι μουσικοί, οι ζωγράφοι, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, οι ακαδημαϊκοί, οι πολιτικοί και οι εκκλησιαστικοί ηγέτες και όλοι τέλος πάντων οι διανοούμενοι, να τους βοηθήσουν να βγουν από την άγνοια. Να τους μάθουν να ξεχωρίζουν την πραγματική γνώση από την προπαγάνδα, με την οποία καθημερινά τους βομβαρδίζουν οι επιτήδριοι κερδοσκόποι και καιροσκόποι, για να τους έχουν υποχείριους. Αν δε συμβεί αυτό, τότε πολύ φοβάται ότι οδεύουμε ολοταχώς σε ναυάγιο. Ανεξάρτητα, όμως από το τι πιστεύω, ευχή μου και προσευχή μου είναι όλα να πάνε καλά και οι άνθρωποι σιγά σιγά να επανέλθουν σε συνθήκες ζωής, όπως αυτές καθορίζονται από την ανθρώπινη τους φύση και όχι όπως τις καθορίζουν οι επιτήδριοι κερδοσκόποι και καιροσκόποι, για να τους υποδουλώσουν.

Σήμερα, οι πνευματικοί άνθρωποι, δυστυχώς έχουν παραμεριστεί ή και αυτοαπομονωθεί. Έχουν παραμεριστεί ξεπίτηδες θα έλεγα, για να διευκολυνθούν όλοι αυτοί οι επιτήδριοι κερδοσκόποι να επιβληθούν μέσα από τη διαφήμιση και την προπαγάνδα στους ανύποπτους συνανθρώπους τους, με απώτερο στόχο να τους εκμεταλλεύονται... Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας δεν τους προβάλλουν όσο θα έπρεπε να τους προβάλλουν. Έτσι, η φωνή τους δεν ακούγεται τόσο δυνατά όσο θα έπρεπε να ακούγεται και οι προσπάθειές τους πνίγονται μέσα στα σκουπίδια που εκσφενδονίζονται από παντού και χάνονται ανάμεσα στους ρύπους που εκπέμπονται από παντού.

Ερώτηση:

Πόσο ασχολείται ο Κύπριος με την ποίηση;

Απάντηση:

Ο λαός μας στο βάθος είναι ρομαντικός και τον διακρίνει η έφεση προς την ποίηση. Δυστυχώς, στις μέρες μας επικρατεί ένας επίπλαστος πολιτισμός μαϊμού των πιο ανόητων πραγμάτων. Σχεδόν τίποτε δεν έχει πνευματική ευγένεια και μεταφυσική αρχή. Η άσκηση της αγάπης και του πόνου φαίνεται να έχει εκλείψει. Ευτυχώς, υπάρχουν α-

κόμα άνθρωποι που ασχολούνται με την ποίηση είτε ως δημιουργοί είτε ως αναγνώστες ή και με τα δυο μαζί.. Χρειάζεται, όμως, να γίνουν πάρα πολλά ακόμα, ιδιαίτερα από τους αρμόδιους φορείς του κράτους, τους εκδοτικούς οίκους και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας για την προώθηση της ποίησης και των δημιουργών της, γιατί, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, οι ποιητές εκδίδουν με δικά τους έξοδα τα βιβλία τους και αναλαμβάνουν οι ίδιοι την προώθησή τους, χωρίς καμιά βοήθεια από τους αρμόδιους φορείς του κράτους αλλά ούτε και ακόμα από εκδοτικούς οίκους ή βιβλιοπωλεία. Η ποίηση, δυστυχώς δεν πουλά και οι εκδοτικοί οίκοι προτιμούν να εκδίδουν πεζογραφήματα ή βιβλία ιστορικού, πολιτικού ή άλλου περιεχομένου εκτός από ποίηση. Είμαι πέραν πάσης αμφιβολίας βέβαιος ότι η κοινωνία έχει ανάγκη την Ποίηση και για το λόγο αυτό πιστεύω ότι οι ποιητές πρέπει να προσεγγίζουν με αγάπη την ψυχή του κόσμου, μια ψυχή που καθημερινά ορφανεύει όλο και πιο πολύ από τη Σκέψη και το Όνειρο, έστω και αν λίγοι τους διαβάζουν. Μαραζώνω που οι ποιητές στην εποχή μας δεν έχουν το αναμενόμενο κοινό ούτε και οι ποίηση πολλούς εραστές. Μαραζώνω που στην εποχή μας οι ποιητές, αλλά και οι άνθρωποι του πνεύματος, γενικά, δεν τυγχάνουν της ανάλογης μεταχείρισης. Με παρηγορεί, όμως, και ενισχύει στην προσπάθειά μου, αυτό που είτε ο Γκαίτε: «Μη λυπάστε τους ποιητές που δεν έχουν κοινό, να λυπάστε το κοινό που δεν έχει ποιητές.»

ΤΟ ΕΦΤΑΧΡΩΜΟ ΖΩΝΑΡΙ

Το Φως
εφτάχρωμο ζωνάρι πλέκει στον αργαλειό του
η τελευταία νυχτερίδα ετοιμάζεται
χαράματα κι αυτή ν' αποδημήσει
στα χέρια της η νύχτα
πόρπη χρυσή κρατά και καρτερά
να την περάσει στο εφτάχρωμο ζωνάρι
κι εφτά πουλιά σ' εφτά κλαδιά
ξάγρυπνα κι εκείνα περιμένουν να το πάρουν
να τ' ανεβάσουν στους εφτά ουρανοί
να το κοιτάζουν οι φρουροί
εφτά φορές την εβδομάδα
φεγγάρια αβασίλευτα τα μάτια τους να μένουν.

(Από την ποιητική συλλογή «Φως εκ Φωτός», 1994)

Στ' ακρογιάλι, Μάρτης 1991

Το Φως
χαϊδεύει το τραχύ στήθος του βράχου στ' ακρογιάλι
κανένα πια σημάδι απ' τα παλιά
μονάχα οι τρύπες - περάσματα σκοιινιών - στα βράχια
όπου δέναν κάποτε τις βάρκες οι ψαράδες
κι απέναντι ο καλαμιώνας
που κρύβει ακόμα
τ' άγρυπνο μάτι του φιδιού.

Τα ξυπόλυτα παιδιά με τα μισόγυμνα κορμιά τα λιοκαμένα
με τα κουρεμένα, πάντοτε σημαδεμένα κεφάλια τους
και με τα δυο σπιρτόζικα χελιδονάκια στη ματιά
πάει πολύς καιρός που δε φανήκαν
για να σκορπίσουν νούφαρα στο κύμα.
Τ' άρπαξε κι αυτά
η Γυμνόστηθη Γοργόνα του Κόλπου των
Κοραλλίων

και τα κρατά φυλακισμένα
- σαν άλλη Καλυψώ τον Οδυσσέα -
στ' αμμουδερά της ακρογιάλια.

Χωρίς παιδιά και βάρκες τώρα τ' ακρογιάλι
καμιά φωνή, μονάχα εκείνη του κυμάτου
που κάποτε σαν φλοίσβος, κάποτε σαν παφλασμός
αιώνες τώρα διηγείται - χωρίς αναπαμό -
την ιστορία του στα βράχια...

Απογευματινός περίπατος

Τα βράχια του γιαλού κρατούν ακόμα
τ' απολιθώματα των αναμνήσεων
κι οι γλάροι εξακολουθούν
να ταξιδεύουν στα λευκά πανιά τους
το τραγούδι του κυμάτου.

Δήμμα, Πηλός και Μερσινής
σίγουρα δυσκολεύεσαι πολύ
για να τ' αναγνωρίσεις
όμως δεν έπαψαν ποτέ
να υποκλίνονται στο ηλιοβασίλεμα.

Άγνωστα πρόσωπα
φωνές αγνώριστες
νοσταλικά ξυπνούν στη μνήμη
τ' ανέμισμα του ψαροκάλαμου
και του μαγκανοπήγαδου το χτύπο
που χάθηκαν κι αυτά.
μαζί με τ' ασφοδίλια
τις χαμπερδικές και τα κυκλάμινα
στ' αταίριαστα γαυγίσματα
καλοθρεμμένων Ντόπερμαν
που ξεπροβάλλουν τα στενά κεφάλια τους
απ' τις κλειστές αυλές
πολυτελών επαύλεων απέναντι.
(Δήμμα, Πηλός, Μερσινής, περιοχές στην ακτή της Χλώρακας).

CHRISTAKIS ANASTASIOU
OIKODOMIKES ERGASIES LTD
SWIMMING POOL & SPA
Tel: 99456950 - Fax: 26222778
Email: anastasioux@yahoo.com
Agiou Prodromou 5, Maison, 4
Emba, Paphos 8250

Caravelle Restaurant
Chloraka Avenue, Ezevill Court A, Shop 6, 8020 Chloraka, Paphos
For reservations: 26912892

Παραξενες ιστορίες

Φωνες από το υπόγειο, μια πραγματική ιστορία. Στο νοσοκομείο της Καβάλας το 1960, εργαζόταν μια γυναίκα ως βοηθός νοσοκόμου. Μετά τα μεσάνυχτα άκουσε ομιλίες και παραξενες φωνές στο υπόγειο νόμισε ότι γιατροί ή νοσοκόμες ήταν κάτω στο υπόγειο και δεν έδωσε σημασία. Μια μέρα, μια συνάδελφος της είπε να πάνε στο υπόγειο να πάρουν κάτι πράγματα.

Η ώρα 01:00 μεσάνυχτα. Κατεβαίνοντας τις σκάλες προς το υπόγειο, οι απόμακρες φωνές ακούστηκαν σαν δυνατά μουρμουρητά.

Παραξενεύτηκε αλλά δεν τρόμαξε. Με την άκρη του ματιού της, κοίταξε τις αντιδράσεις της άλλης νοσοκόμας αλλά εκείνη δεν εκδήλωσε καμιά αντίδραση. Κάνοντας να ξεκλειδώσει την πόρτα η συνάδελφος, άκουσε κάτι να σπάει από τη μέσα μεριά της πόρτας, κάτι σα πήλινη κανάτα. Κοντοστάθηκε, κοίταξε και πάλι την συνάδελφο νοσοκόμα αλλά και πάλι εκείνη έδειχνε σα να μην συνέβαινε τίποτα, παρα μόνο παρατηρώντας την αντίδραση της την ρώτησε αν συμβαίνει κάτι.

Η βοηθός νοσοκόμα απάντησε πως της φάνηκε πως κάτι άκουσε... Η συνάδελφος τη ρώτησε, από που;, οπότε τότε κατάλαβε πως κάτι παράξενο συμβαίνει. Η συνάδελφος νοσοκόμα, ξεκλείδωσε την πόρτα και μπήκε πρώτη. Στην εισοδο της συναδέλφου στο χώρο, η βοηθός πρόσεξε μια διάφανη-αέρινη μορφή να την κοιτά στα μάτια για 5 δευτερόλεπτα και σε απόσταση κάπου 5 μέτρων. Έπειτα η μορφή ξεγλίστρησε ήσυχα φεύγοντας από το κλειστό παράθυρο. Έπειτα κοίταξε στο πάτωμα αλλά δεν είδε τίποτα κομμάτια από κάτι που έσπασε. Πάγωσε αλλά δε πανικοβλήθηκε. Η συνάδελφος νοσοκόμα δε τη πρόσεχε που βρισκόταν πίσω της, πήρε τα πράγματα που ήθελε, κλείδωσαν και ανέβηκαν σιωπηλές τις σκάλες.

Πέρασαν κάπου 3-4 μέρες και μια νύχτα πάλι, η βοηθός νοσοκόμα άκουσε πάλι φωνές να έρχονται από κάτω. Κάπου μισή ώρα μάζευε κουράγιο και τελικά πήρε την απόφαση να πάει μόνη της στην αποθήκη. Και πάλι, πριν ξεκλειδώσει, άκουγε φωνές, κάτι σα μουρμουρητά. Ξεκλειδώνει, οι φωνές σταματούν. Προχωρά αργά προς το κέντρο του δωματίου, κοντοστέκεται, τίποτα. Έπειτα κατευθύνεται προς το παράθυρο. Λίγο πριν φτάσει, ακούει μια φωνή σαν να ήταν 10 μέτρα πίσω της να τη ρωτάει σε απλό τόνο "η γυναίκα μου πως είναι;".

Γύρισε αλλά δεν είδε τίποτα. Άναψε όλα τα φώτα στο υπόγειο, έψαξε παντού αλλά δε βρήκε κανένα άλλο ίχνος. Αυτή η ερώτηση την παραξένεψε πολύ. Έπειτα από 15 μέρες περίπου, ήτανε νυχτερινή βάρδια. Έσβηνε τα φώτα σε ένα θάλαμο ασθενών και ακούστηκε μια φωνή. "Κορίτσι μου, έρχεσαι λίγο σε παρακαλώ;".

Ήταν η φωνή μιας πολύ ευγενικής ηλικιωμένης γυναίκας η οποία ήταν βαριά άρρωστη. Κουβέντισαν για πολλή ώρα για διάφορα θέματα και σε μια στιγμή η άρρωστη γυναίκα της λέει, "είσαι πολύ καλός άνθρωπος... γι' αυτό τον είδες".

Η βοηθός τη ρώτησε για ποιό πράγμα μιλάει. Η ηλικιωμένη της είπε τότε ότι συχνά, πολλά βράδια την επισκεπτόταν ο άνδρας της που είχε πνιγεί πριν δυο χρόνια στο καράβι που δούλευε. "Αρχικά" λέει "τον έβλεπα πολύ μακριά στο διάδρομο" δεν ήθελε να με τρομάξει. "Όσο πλησίαζε σε άλλες εμφανίσεις του, σιγά άρχισε να μου μιλά. Μου έλεγε ότι δε πρέπει να ανησυχώ και να μη στενοχωριέμαι. Πολλές φορές τον έβλεπα μόνο για 10 δευτερόλεπτά, άλλοτε λίγο περισσότερο. Τελευταία μου είπε για σένα, όχι

με το όνομά σου, σε περιέγραψε. Κορίτσι μου το νοιώθω πως δε θα ζήσω πολύ. Αλλά ήθελα πριν φύγω να το ξέρεις για να ηρεμήσεις κι εσύ". Η βοηθός νοσοκόμα συγκινηθηκε και έκλαιγε με αναφιλητά. Την καληνύχτισε. Στη δουλειά πήγε τη μεθεπόμενη μέρα γιατί την προηγούμενη είχε ρεπό. Περνώντας από το δωμάτιο της ηλικιωμένης γυναίκας το είδε άδειο και καλά στρωμένο. Ρώτησε μια συνάδελφο και της είπε πως η γυναίκα αυτή, πέθανε την προηγούμενη μέρα. Από εκείνη την ημέρα δεν ξανάκουσε φωνες από το υπόγειο.

Οι Ανεράδες. Ήταν ένας ενωμοτάρχης από το Διαβολίτσι Μεσσηνίας. Ήταν γύρω στο 1930 καλοκαίρι την εποχή που είχε τελειώσει το θέρισμα και αλώνιζαν. Οι οικογένειες συνήθιζαν να παίρνουν λίγη τροφή μαζί τους και να περνάνε όλη τη μέρα στο αλώνι μέχρι που κοιμόντουσαν το βράδυ εκεί για να γλιτώσουν χρόνο και δρόμο μήπως βρέξει και τους χαλάσει η σοδειά.

Ένα βράδυ εκεί που κοιμόντουσαν όλοι κάτω από ένα δένδρο στο αλώνι καμιά δεκαριά νομάτοι, ακούσανε γυναίκες να έρχονται από τη ρεματιά που ήταν κοντά. Μια γριά φοβισμένη είπε ότι ήταν νεραίδες που λουζόντουσαν και που δεν έπρεπε να τις διακόψουν γιατί ήταν επικίνδυνες...

Άνθρωπος τραχύς και άφοβος ο Ενωμοτάρχης, όμως δεν τα πίστευε αυτά και πήγε να δει τι γινόταν. Οι άλλοι που έμειναν πίσω τον άκουσαν ξαφνικά να φωνάζει και όταν έτρεξαν σε βοήθεια τον είδαν μαυρισμένο στο ξύλο. Κάποιοι είπαν ότι λόγω της δουλειάς του είχε κάνει πολλούς εχθρούς και είχε κάνει πολλά κακά σε πολλούς και ότι κατά πάσα πιθανότητα του την είχαν στημένη, ενώ άλλοι είπαν ότι τον έδειραν οι Ανεράδες...

Πανελλήνιες εξετάσεις. Η Ντίνα με κάτι φίλες της είχαν μαζευτεί ένα βράδυ πριν ξεκινήσουν οι πανελλήνιες εξετάσεις στο σχολείο, να κάνουν μια τελευταία επανάληψη στα μαθηματικά κατεύθυνσης. Καποια στιγμή, κτυπάει η πόρτα και μόλις ανοίγει η Ντίνα βλέπει μια κοπέλα που δεν την είχε ξαναδεί. Της λέει

-Γεια σου Ντινα, μένω εδω πιο πανω.

-Δεν σε έχω ξαναδει.. Απο το σχολείο είσαι ;

-Όχι, της απαντά η άλλη.

-Έχω τελειώσει αλλά θα ξαναδώσω.

Τέλος πάντων, κάθεται μαζί τους να κάνουν επανάληψη και τους είπε να διαβάσουν πολύ καλά 2 προβλήματα λυμένα που τους έδωσε. Αφου έκατσαν κάποιες ώρες και έκαναν επανάληψη, η άγνωστη κοπέλα έφυγε.

Την επόμενη μέρα πήγαν να δώσουν και είδαν έκπληκτες, ότι τα 2 προβλήματα που τους έδωσε, ήταν το 3ο και 4ο θέμα... Έψαξαν να βρουν την κοπέλα αυτή, αλλά τίποτα. Ρώτησαν έναν καθηγητή τους αν την είδε και αφου του την περιέγραψαν, τους είπε ότι η κοπέλα αυτή είχε πεθάνει πριν 3 χρόνια σε τροχαίο, μια μέρα πριν τις πανελλήνιες.....

Η εξαφάνιση της Αγιογραφίας. Στο μοναστήρι του Μανταδάμου στη Λέσβο, μια Αγιογραφία του Αρχάγγελου Μιχαήλ εξαφανίστηκε τη μέρα που μπήκαν οι Τούρκοι στη Κύπρο το 1974, και εμφανίστηκε μια εβδομάδα αργότερα. Αυτό είναι γεγονός αναμφισβήτητο, διότι το είδαν να συμβαίνει χιλιάδες άτομα και είναι επιστημονικά ανεξήγητο πως από τον τοίχο εξαφανίστηκε μια Αγιογραφία, έμεινε ο τοίχος γυμνός που ήταν Αγιογραφημένη, και ύστερα να επανεμφανίστηκε.

Ιστορίες του Σοφού:

Ήταν ένας άνθρωπος που τον ονόμαζαν Σοφό. Ήξερε πολλά πράγματα και αγαπούσε τη σοφία. Με ελευθερία σκέψη και με φιλοσοφική λογική σκεφτόταν πρακτικά και ρεαλιστικά. Ήταν ετοιμόλογος και με ελευθερία εκφράσεων, πολλές φορές με αθυροστομίες, εξηγούσε τον κόσμο χωρίς να προσπαθεί να τον αλλιάξει.

Παρενέσεις από το Σοφό. Ήταν μια φορά ένας νεαρός, ο οποίος συμπεριφερόταν μερικές φορές βίαια. Θέλοντας να βρεί ένα τρόπο να ξεπεράσει το πρόβλημα, επισκέφτηκε το Σοφό άνθρωπο για να τον συμβουλευτεί. Ο Σοφός του έδωσε ένα σακουλάκι με καρφιά και του είπε να καρφώνει ένα καρφί στο πεζοδρόμιο μπροστά από τον κήπο κάθε φορά που θα έχανε την υπομονή του και θα μάλωνε με κάποιον. Την πρώτη μέρα έφτασε στο σημείο να καρφώσει 37 καρφιά στο πεζοδρόμιο. Κατά τις εβδομάδες που ακολούθησαν έμαθε να ελέγχει τον εαυτό του και ο αριθμός των καρφιών που κάρφωνε στο πεζοδρόμιο λιγότευε συνεχώς μέρα με τη μέρα: είχε ανακαλύψει ότι ήταν πιο εύκολο να συγκρατείται από το να καρφώνει καρφιά. Τελικά, έφτασε η μέρα κατά την οποία ο νεαρός δεν έβαλε ούτε ένα καρφί στο πεζοδρόμιο. Τότε πήγε στο Σοφό και του είπε ότι εκείνη την ημέρα δεν χρειάστηκε να βάλει ούτε ένα καρφί. Τότε ο Σοφός του είπε να βγάζει ένα καρφί για κάθε μέρα που θα περνούσε χωρίς να χάσει την υπομονή του. Οι μέρες πέρασαν και ο νεαρός τελικά μπόρεσε να πει στο Σοφό ότι είχε βγάλει όλα τα καρφιά απ το πεζοδρόμιο. Ο Σοφός τότε οδήγησε τον νεαρό στο πεζοδρόμιο μπροστά από τον κήπο και του είπε:

-Νεαρέ μου, συμπεριφέρθηκες καλά, αλλά κοίτα πόσες τρύπες έχει το πεζοδρόμιο. Αυτό δεν θα είναι πια όπως πριν. Όταν μαλώνεις με κάποιον και του λες κάτι προσβλητικό, του αφήνεις μια πληγή όπως αυτή. Μπορείς να μαχαιρώσεις έναν άνθρωπο και μετά να του βγάλεις το μαχαίρι, ωστόσο όμως θα του μείνει πάντα μια πληγή. Λίγη σημασία έχει πόσες φορές θα ζητήσεις συγγνώμη, η πληγή που γίνεται με τα λόγια κάνει τόση ζημιά όσο και μία πληγή στο σώμα σου. Οι φίλοι είναι σπάνιοι, σε κάνουν να γελάς και σου φτιάχνουν το κέφι. Πάντα είναι διαθέσιμοι να σε ακούσουν όταν το χρειάζεσαι, σε αγαπάν και σε δέχονται στο σπίτι τους. Δείξε στους φίλους σου πόσο τους νοιάζεσαι. Μία από τις χαρές τις φιλίας είναι να ξέρεις ποιόν να εμπιστευτείς.

Να θυμάσαι ότι η πιο μεγάλη αγάπη και οι πιο μεγάλες επιτυχίες απαιτούν μεγάλα ρίσκα. Όταν χάνεις να μαθαίνεις το μάθημά σου.

Να θυμάσαι, σεβασμό για τον εαυτό σου σεβασμό για τους υπόλοιπους σοβαρότητα στις πράξεις σου. Μην επιτρέψεις μια μικρή παρεξήγηση να χαλάσει μια μεγάλη φιλία. Χαμογέλα όταν σηκώνεις το τηλέφωνο, Έτσι ώστε το άτομο που τηλεφωνεί να το αισθανθεί από τον τόνο της φωνής σου. Να δίνεις σημασία στις λεπτομέρειες. Να θυμάσαι ότι το να μην αποκτάς πάντα αυτό που θέλεις, είναι μερικές φορές τυχερό.

Ένα διδακτικό μάθημα. Μια φορά Θέλοντας ο Σοφός άνθρωπος να δώσει ένα διδακτικό μάθημα στον καλό του γείτονα, έκανε πως κάτι έψαχνε έξω στη βεράντα του.

Ο κάλος γείτονας βλέποντας τον ρώτησε,

-Σοφέ μου άνθρωπε, τι έχασες να σε βοηθήσω να το βρεις;

-Έχασα το φυλακτό μου.

-Και που το έχασες;

-Έξω στον κήπο.

-Τότε γιατί το ψάχνεις πανω στη βεράντα;

-Γιατί εδώ έχει περισσότερο φως.

Όταν απορημένος του είπε,

-Δεν πιστεύω στα μάτια μου να βλέπω να κάνεις ότι κάνεις, εσύ ένας σοφός.

Τότε ο Σοφός του είπε ότι το έκανε σκόπιμα για να του εξηγήσει ότι χρειάζεται να ξεκινάει κανείς τις αναζητήσεις του από αυτά που μπορεί να κατανοήσει, από αυτά που φαίνονται ευκολότερα, "φωτεινότερα", πιο κοντά στη λογική του και έπειτα να καταπιάνεται με τα πιο απρόσιτα και ..."σκοτεινά".

Ίσως... Μια φορά ο Σοφός άνθρωπος διηγήθηκε στον γείτονα του την παρακάτω ιστορία θέλοντας να του εξηγήσει ότι όλα είναι της μοίρας γραφτό.

Ήταν ένας γέρος αγρότης που δούλευε στα χωράφια του πολλά χρόνια. Μια μέρα, το άλογο του το σκάσε. Όταν το έμαθαν οι γείτονες, πήγαν να τον επισκεφτούν.

-Τι ατυχία...

Του είπαν με συμπάθεια.

-Ίσως...

απάντησε ο αγρότης.

Την επόμενη μέρα το άλογο επέστρεψε φέρνοντας μαζί του 3 ακόμα άγρια άλογα.

-Τι καλή τύχη

θαύμασαν οι γείτονες.

-Ίσως...

απάντησε ο αγρότης.

Την επόμενη μέρα ο γιός του αγρότη προσπάθησε να καβαλήσει ένα από τα άγρια άλογα μα έπεσε και έσπασε το πόδι του. Γι άλλη μια φορά οι γείτονες ήρθαν να συμπαρασταθούν.

-Τι ατυχία...

είπαν πάλι με συμπάθεια.

-Ίσως...

απάντησε ο αγρότης.

Την επόμενη μέρα στρατιωτικοί ήρθαν στο χωριό και επιστράτευσαν όλους τους νέους, εκτός από τον γιό του αγρότη, επειδή είχε σπασμένο πόδι.

-Τι καλή τύχη,

θαύμασαν οι γείτονες.

-Ίσως...

Ξανά απάντησε ο αγρότης...

Ο Σοφός εξήγησε στο γείτονα του που τον ρώτησε τι σημαίνει Πύρρειος νίκη:

-Είναι η νίκη που συνεπάγεται όμως τεράστιες απώλειες. Νίκη που συνεπιφέρει και στον νικητή μεγάλη φθορά, έτσι ώστε να ισοδυναμεί με ήττα. Η φράση προήλθε από την αιματηρή νίκη του Πύρρου εναντίον των Ρωμαίων στην Ηράκλεια της Ιταλίας το 280 π.Χ

Η παρούσα στιγμή

Ένας πολεμιστής αιχμαλωτίστηκε από τους εχθρούς του και φυλακίστηκε. Εκείνη τη νύχτα, δε μπορούσε να κοιμηθεί, φοβούμενος ότι την επόμενη μέρα ίσως να τον ανακρίνουν, να τον βασανίσουν και τελικά να τον εκτελέσουν. Μα, εκείνη τη στιγμή θυμήθηκε τα λόγια του Σοφου ανθρώπου που του είχε πει:

-Το αύριο δεν είναι πραγματικό. Είναι μια ψευδαίσθηση. Η μόνη πραγματικότητα είναι το τώρα.

Θυμούμενος αυτά τα λόγια, γαλήνεψε και κοιμήθηκε.

ΔΙΔΑΧΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Το πρόσωπο του καλού και του κακού.

Μόλις ο Λεονάρντο ντα Βίντσι συνέλαβε την ιδέα του περίφημου πίνακα "Μυστικός Δείπνος" αντιμετώπισε μια μεγάλη δυσκολία : έπρεπε να ζωγραφίσει το Καλό -με τη μορφή του Ιησού- και το κακό -με τη μορφή του Ιούδα, του φίλου που αποφασίζει να Τον προδώσει στη διάρκεια του Δείπνου. Διέκοψε την εργασία του στη μέση μέχρι να καταφέρει να βρει τα ιδανικά μοντέλα.

Μια μέρα που άκουγε μια χορωδία, είδε σ'ένα αγόρι την τέλεια μορφή του Χριστού. Το κάλεσε στο ατελιέ του και αναπαρήγαγε τα χαρακτηριστικά του σε μελέτες και προσχέδια.

Πέρασαν τρία χρόνια. Ο "Μυστικός Δείπνος" ήταν σχεδόν έτοιμος - αλλά ο ντα Βίντσι δεν είχε ακόμη βρει το ιδανικό μοντέλο για τον Ιούδα. Ο καρδινάλιος που ήταν υπεύθυνος για την εκκλησία άρχισε να τον πιέζει απαιτώντας να τελειώσει σύντομα την τοιχογραφία.

Ύστερα από έρευνα πολλών ημερών, ο ζωγράφος συνάντησε έναν νέο, πρόωρα γερασμένο, κουρελή, μεθύστακα, πεσμένο σ'ένα χαντάκι. Με μεγάλη δυσκολία, οι βοηθοί του τον πήγαν μέχρι την εκκλησία, καθώς δεν προλάβαινε να κάνει προσχέδια.

Ο ζητιάνος κουβαλήθηκε ως εκεί χωρίς να καταλαβαίνει ακριβώς τι του συμβαίνει : οι βοηθοί τον κρατούσαν όρθιο, ενώ ο ντα Βίντσι αντέγραφε τις γραμμές της κακίας, της αμαρτίας, του εγωισμού, που ήταν τόσο καλά χαραγμένες στο πρόσωπό του.

Όταν τελείωσε, ο ζητιάνος -που είχε συνέλθει κάπως από το μεθύσι του- άνοιξε τα μάτια και παρατήρησε τη ζωγραφιά μπροστά του. Και είπε με ανάμεικτη έκπληξη και θλίψη !

- "Την έχω ξαναδεί αυτή τη ζωγραφιά!"

- "Πότε;" , ρώτησε έκπληκτος ο ντα Βίντσι.

- "Πριν από τρία χρόνια, πριν χάσω όλο μου το βιος. Εκείνη την εποχή τραγουδούσα σε χορωδία, έκανα μια ζωή γεμάτη όνειρα και ο ζωγράφος με κάλεσε να κάνω το μοντέλο για το πρόσωπο του Χριστού".

Τελικά :

"Το Καλό και το Κακό έχουν το ίδιο πρόσωπο πρόσωπο. Όλα εξαρτώνται από την εποχή που διασταυρώνεται ο δρόμος του με εκείνον του ανθρώπου".

Ποιος φταιει;

Μια μέρα ένα μικρό πουλλάκι γέννησε στη φωλιά του τρία αυγά. Μα μόλις έλειψε για λίγο από τη φωλιά του, ένα μικρό ποντίκι ήρθε κι έφαγε το ένα αυγό. Μετά από λίγες μέρες που έφυγε πάλι το πουλάκι από τη φωλιά, το ποντίκι ήρθε και έφαγε το δεύτερο αυγό.

Πολύ λυπημένο, το μικρό πουλλάκι πάει στο βασιλιά των πουλιών, το Φοίνικα :

"Μεγαλειότατε, σας ικετεύω να με βοηθήσετε και να τιμωρήσετε το ποντίκι που σκότωσε τα δυο παιδιά μου".

Όμως ο Φοίνικας, περιφρονώντας το μικρό πουλάκι, το διώχνει λέγοντας:

"Πώς τολμάς να μ' ενοχλείς για δυο ασήμαντα αυγά; Εσύ σαν γονιός έπρεπε να φροντίζεις ο ίδιος για τα παιδιά σου. Το φταίξιμο είναι όλο δικό σου".

Το μικρό πουλλάκι απογοητευμένο, λέει του Φοίνικα: "Εγώ ήρθα σε σας, τον άρχοντα των πουλιών, για να βρω δικαιοσύνη και σεις μου λέτε πως κάνω πολλή φασαρία για ασήμαντα πράγματα. Πολλές φορές, ωστόσο, και τα πιο

ασήμαντα πράγματα μπορούν να προκαλέσουν μεγάλη δυστυχία".

Όμως, ο Φοίνικας δεν άκουγε πια το μικρό πουλάκι, που γύρισε περίλυπο στη φωλιά του και σκεφτόταν με ποιον τρόπο θα προστάτευε το τελευταίο του αυγό. Του ήρθε τότε μια ιδέα: ξεριζώνει από το λιβάδι ένα δυνατό καλάμι, το ξύνει μπροστά σαν βέλος και κρύβεται πίσω από ένα θάμνο δίπλα στη φωλιά του περιμένοντας. Μετά από λίγη ώρα, όταν το ποντίκι φάνηκε κι άρχισε να πλησιάζει τη φωλιά, το μικρό πουλλάκι πετάχτηκε από την κρυψώνα του και του κατάφερε ένα φοβερό χτύπημα.

Το ποντίκι, σκούζοντας από τον πόνο και την τρομάρα, πέφτει και προσγειώνεται μέσα στο ρουθούνι του λιονταριού που κοιμόταν στην όχθη της λίμνης.

Τρομαγμένο το λιοντάρι, μέσα στον ύπνο του, βουτάει στο νερό και τρέχοντας σαν σίφουνας πέφτει πάνω στο δράκο που ραχάτευε αμέριμνα.

Ο αγαθός δράκος, που νόμιζε πως το λιοντάρι του επιτίθεται, πηδάει με φόρα απ' το νερό ψηλά στον αέρα και με τη μακριά ουρά του γκρεμίζει τη φωλιά του Φοίνικα σπάζοντας το αυγό που βρισκόταν μέσα.

Ο Φοίνικας, έξαλλος, ορμάει στο δράκο φωνάζοντας: "Αθλιε, τι σου έκανα και κατέστρεψες τη φωλιά και το πολύτιμο αυγό μου;".

Σαστισμένος ο δράκος λέει του Φοίνικα: "Δεν φταίω εγώ. Εγώ κολυμπούσα αμέριμνα όταν όρμησε καταπάνω μου το λιοντάρι να με κατασπαράξει. Πετάχτηκε απ' τον τρόμο μου και η κακή τύχη το 'θελε να πέσω στη φωλιά σας. Ο μόνος υπεύθυνος είναι το λιοντάρι".

Πάει τότε ο Φοίνικας στο λιοντάρι κι αρχίζει να το κατηγορεί, όμως το λιοντάρι λέει του Φοίνικα : "Τι φταίω εγώ; Εγώ κοιμόμουν κι ήρθε το ποντίκι και χώθηκε μέσα στο ρουθούνι μου. Τρόμαξα κι εγώ κι έτσι έπεσα πάνω στο δράκο. Το ποντίκι φταίει και κανένας άλλος".

Πετάει τότε ο Φοίνικας, βρίσκει το ποντίκι και αρχίζει να του φωνάζει γεμάτος οργή, μα το ποντίκι τρέμοντας του λέει: "Δεν φταίω εγώ, μεγαλειότατε, αλλά το μικρό πουλλάκι που με χτύπησε με ένα βέλος και μ' έκανε να πέσω στο ρουθούνι του λιονταριού. Το μικρό πουλλάκι έχει όλη την ευθύνη". Φουρκισμένος ο Φοίνικας τραβάει γραμμή για τη φωλιά του μικρού πουλιού.

"Με θυμάστε καθόλου;" το ρωτάει επιπημητικά το μικρό πουλάκι. "Όταν ήρθα να σας ζητήσω βοήθεια, με διώξατε και μου είπατε πως κάθε πουλάκι πρέπει να προσέχει μόνο του τα αυγά του. Άκουσα κι εγώ τα λόγια σας κι υπερασπίστηκα όπως νόμιζα καλύτερα τη φωλιά μου, χτυπώντας το ποντίκι με το βέλος. Σας είχα προειδοποιήσει ότι από τα πιο ασήμαντα πράγματα μπορεί να 'ρθουν μεγάλες συμφορές, σεις όμως δεν καταδεχτήκατε να με ακούσετε. Ποιος φταίει λοιπόν για όλα; Ποιος;"

Στα λόγια αυτά ο Φοίνικας δεν βρήκε τι να απαντήσει και ντροπισμένος πέταξε μακριά...

Μια παλιά συνήθεια.

Τα παλιά χρόνια, σε κάποιες περιοχές, είχαν ένα συνήθειο. Τους γέρους, όταν τους έπαιρναν πολύ τα χρόνια, τους ανέβαζαν σ'έναν ψηλό βράχο, τους έβαζαν σ'ένα καλάθι και τους γκρέμιζαν από την κορφή στη θάλασσα.

Μια φορά, ένας γέρος, εκεί που τον έβαλε ο γιος του στο καλάθι, του λέει : "Φύλαξε αυτό το καλάθι, γιε μου, γιατί θα χρειαστεί στα παιδιά σου όταν γεράσεις".

Αυτά τα λόγια του γέρου τα συλλογίστηκε καλά ο γιος και δεν γκρέμισε τον πατέρα του. Το ίδιο κάνανε κι άλλοι κι από τότε σταμάτησε εκείνη η συνήθεια

Δοξασίες και πραγματικότητες για το θάνατο.

Αφκιαστο κι αστόλιστο του Χάρου δε σε δίνω.
Στάσου με τ' ανθόνερο την όψη σου να πλύνω.
Το χρυσό το χτένισμα με τα χρυσά τα χτένια,
πάρτε απ' τη μανούλα σας μαλλάκια μεταξένια.
Μήπως και του Χάροντα καθώς θα σε κυττάξει,
του φανείς αχάιδευτο και σε παραπετάξει!
Στο ταξίδι που σε πάει ο μάυρος καβαλάρης,
κύτταξε απ' το χέρι του, τίποτε να μην πάρεις.
Κι αν διψάσεις μην το πιείς από τον κάτω κόσμο
το νερό της αρνησιάς, φτωχό κομμένο δυόσμο!
Μην το πιείς κι ολότελα κι αιώνια μας ξεχάσεις...
βάλε τα σημάδια σου το δρόμο να μη χάσεις,
κι όπως είσαι ανάλαφρο, μικρό σα χελιδόνι,
κι άρματα δε σου βροντάν παλικαριού στη ζώνη,
κύτταξε και γέλασε της νύχτας το σουλτάνο,
γλίστρησε σιγά - κρυφά και πέταξ' εδώ πάνω,
και στο σπίτι τ' άραχνο γυρνώντας, ω ακριβέ μας,
γίνε αεροφύσημα και γλυκοφίλησέ μας!
Κωστής Παλαμάς

Κατά την παράδοση, ο θάνατος μπαίνει αόρατος από την στέγη του σπιτιού, είναι οι δύο Αρχαγγέλοι Μιχαήλ και Γαβριήλ. Ο ένας κρατάει σπαθί που παίρνει την ψυχή του ανθρώπου, ενώ ο άλλος κρατάει κρίνο και μυρίζει το νεκρό για να μη νιώσει πόνο την ώρα που αποσπάζεται η ψυχή του. Μετά το θάνατο, σηκώνουν τα ρούχα που πέθανε ο νεκρός και τα πλένουν ή τα καίνε, γιατί πιστεύουν ότι είναι γεμάτα αίματα από την σφαγή.
Για τρεις ημέρες, λένε, ότι η ψυχή του νεκρού πλανάται μέσα στο σπίτι και παρακολουθεί εκ του αφανούς. Μετά και επί σαράντα μέρες επισκέπτεται όλα τα μέρη που περπάτησε ο αποθανών κατά την διάρκεια της ζωής του. Στις τρεις ημέρες κάνουν μνημόσυνο του νεκρού τα τρίτα, και στις εννιά τα εννιάμερα. Στις σαράντα μέρες κάνουν το σαρανταλείτουργο και προσφέρουν κόλλυβα και συγχωράνε.
Όταν καποιοι χαροπαλεύουν ολόκληρες μέρες και δεν βγαίνει η ψυχή τους και τυραννιούνται, σημαίνει οι άνθρωποι αυτοί θεωρούνται κριματισμένοι. Αν έχει καμιά μεγάλη έχθρα με κάποιον, στέλνουν και τον καλούνε να συγχωρεθούνε και κατ' αυτόν τον τρόπο επιταχύνεται ο θάνατος.
Τους ετοιμοθάνατους τους κοινωνάνε για να γίνουν καλοί χριστιανοί, έστω και στο τέλος. Πολλοί δεν θέλουν να κοινωνήσουν, γιατί με την κοινωνία θεωρούν βέβαιο το θάνατο.
Πολλές φορές συμπίπτει την ημέρα του θανάτου κάποιου να γίνει μια θεομηνία. Το γεγονός το συσχετίζουν με τον θάνατο και θεωρούν τον άνθρωπο αυτό πολύ κακό και κριματισμένο.
Όταν το λείψανο βραχεί κατά την μεταφορά του στο νεκροταφείο, πιστεύουν ότι κι άλλος θα πεθάνει.
Οι γυναίκες προσέχουν τα μαλλιά τους να μην ακουμπήσουν στο πρόσωπο του νεκρού, γιατί πέφτουν.
Αν φτερνιστεί κάποιος μπροστά στο νεκρό, ξηλώνει μια ραφή από ένα ρούχο, γιατί αλλιώς πεθαίνει.
Σαν βγάλουν το λείψανο, πετάνε έξω από το παράθυρο διάφορα αντικείμενα όπως πιάτα και ποτήρια, έτσι πετούν το θάνατο.
Η μάνα, που της πεθαίνει το πρώτο παιδί, δεν κάνει να ακολουθήσει την κηδεία στην εκκλησία, γιατί υπάρχει κίνδυνος και για άλλο.

Σαν περνάει η κηδεία από τις γειτονιές, κλείνουν τις πόρτες για να μην μπει ο χάρος στα σπίτια.

Ο θάνατος είναι η μεγάλη αλήθεια της ζωής. Ο άνθρωπος στάθηκε πάντα μπροστά σ' αυτό το σημαντικό γεγονός με δέος και μόνο άνθρωποι βαθιά θρησκευόμενοι ή άνθρωποι με φιλοσοφικές τάσεις μπόρεσαν να συμφιλιωθούν με αυτή την τραγικότητα που περικλείει η ζωή.
Ο άνθρωπος είναι ταυτόχρονα ζωή και ψυχή. Η ψυχή εγκαταλείπει το σώμα μόνο όταν αυτό παψει να είναι ζωντανό. Η λέξη ψυχή κυριολεκτικά σημαίνει πνοή, διότι προέρχεται από το ρήμα ψύχω, που σημαίνει πνέω, δηλαδή είναι η ένδειξη της ζωής στο σώμα η οποία εκδηλώνεται μέσω της αναπνοής. Εντούτοις ο όρος χρησιμοποιήθηκε για να δηλώσει πολύ περισσότερα, ιδίως όσον αφορά τη μετά θάνατον ζωή, τόσο που κυριάρχησε στη θρησκεία και τη φιλοσοφία.
Η λέξη θάνατος σημαίνει η παύση της λειτουργίας ενός οργανισμού. Με το θάνατο η θερμοκρασία του σώματος πέφτει στους 20 °C, η αναπνοή μαζί με τους χτύπους της καρδιάς σταματά και το πρόσωπο κιτρινίζει. Ορισμένα κύτταρα του σώματος ζουν και δυο μέρες μετά το θάνατο του.
Επειδή οι άνθρωποι αγαπούσαν τη ζωή και φοβούνταν τον θάνατο, για να παρηγορούνται πίστεψαν ότι υπάρχει η ψυχή που είναι αθάνατη, γι αυτό κηδεύουν τους πεθαμένους ανθρώπους με τιμές.
Με τη λέξη κηδεία ονομάζουμε το σύνολο των τελετών που γίνονται μετά το θάνατο. Ετυμολογικά η λέξη προέρχεται από το ρήμα «κήδομαι» που σημαίνει στη νεοελληνική φροντίζω, επιμελούμαι. Παράγωγες επίσης λέξεις ο κηδεμών, η κηδεμονία, ο επικήδειος.
Η τελετή της κηδείας αποτελεί τρόπο έκφρασης της αγάπης των ζωντανών προς τον εκλιπόντα. Οι χριστιανοί πιστεύοντας ότι το σώμα είναι προορισμένο να αναστηθεί θάβουν τον νεκρό με όλες τις τιμές. Για αυτό το λόγο πριν από την ταφή τον λούουν, τον στολίζουν, τον ντύνουν με τη καλή στολή και τον τοποθετούν ακάλυπτο σε φέρετρο. Σύμφωνα με τα έθιμα και το νόμο ο νεκρός θα πρέπει να παραμείνει άταφος τουλάχιστον 24 ώρες από τη διάγνωση του θανάτου. Ίσως ο λόγος να είναι για τις περιπτώσεις της νεκροφάνειας, ώστε να μην υπάρχει περίπτωση να θάψουν κάποιον ζωντανό.
Υπάρχει συνήθεια να φυτεύονται λουλούδια στο τάφο ώστε να αγαλλιάσει η ψυχή του νεκρού και να εξαγνιστεί το έδαφος.
Μετά το θάνατο γίνονται μνημόσυνα για να ενθυμούνται τον νεκρό. Σε αυτά προσφέρονται κόλλυβα στους παρευρισκόμενους στην εκκλησία. Η λέξη κόλλυβα προέρχεται από την αρχαία Ελληνική λέξη «κόλλυβος» που σημαίνει σταθμικό μέτρο για τον προσδιορισμό του βάρους του χρυσού, όπως επίσης και κάθε νόμισμα μικρής αξίας, δηλαδή το πολύ λεπτό σε πάχος και αξία νόμισμα. Με τη λέξη κόλλυβα εννοείται κάθε είδος μικρού γλυκού από σιτάρι και το έθιμο των κολλύβων οφείλεται στην παλαιά συνήθεια της διανομής νομισμάτων κατά τα μνημόσυνα. Η διανομή νομισμάτων - κολλύβων συνδέονταν με την ελεημοσύνη κατά τα χρόνια του χριστιανισμού. Αυτές τις ελεημοσύνες ελάμβαναν, από τα υπάρχοντα του αναπαυόμενου, οι πτωχοί, οι συγγενείς και οι φίλοι του μεταστάντος, οι πρεσβύτεροι και οι διάκονοι. Σήμερα το έθιμο της προσφοράς νομισμάτων στους παρευρισκόμενους σε κηδεία το έχουν οι Μουσουλμάνοι.

Η Μαρουδιά: Μια παλαιά ιστορία από την Κύπρο

Παραμυθι Κυπριακό, καταγράφηκε από τον Χαράλαμπο Επαμεινώνδα

Εξέβηκε μια πρωίαν ο Χάροντας να πάει να γυρίσει τα χωριά για να ήβρει ανθρώπους να πάρει μετά του στον Άδη. Πήγε και κτύπησε την πόρτα της Μαρουδιάς. Η Μαρουδιά ήταν κεντήτρα σπουδαία στον τόπο μας. Χιλιάδες μεταξωτά υφαντά κι ολόπλουμα μαντήλια πέρασαν από τα χέρια της. Ακόμη και χρυσοκέντητα εκκλησιαστικά άμφια, Επιτάφιοι, και ποδιές των εικόνων. Ακούστηκε η φήμη της σ' όλη την Πάφο, ως πέρα στη Χώρα.

Ήρθε ο Χάροντας κι έσεισε το ξεπόρτι της, σείστηκε η αυλή της και το σπίτι της, ως και η μονή της.

Πετάχτηκε πάνω:

- Ποιός ενι ;
- Άνοιξε, κόρη Μαρουδιά, λαλεί της ο Χάροντας, ήρθα για να σε πάρω.

- Δεν είμαι ακόμα έτοιμη, λαλεί του εκείνη, έχω δουλειές στη μέση.

- Και ποιές ειν' οι δουλειές σου; Την ερωτά.

- Έχω να κτίσω εκκλησίες, να κτίσω μοναστήρια.

Έφυγε ο Χάροντας.

Αμέσως εκείνη έπιασε δουλειά. Έφερε μαστόρους, πρωτομαστόρους, και πλήθος μαθητάδες. Έκτισε εξήντα εκκλησίες κι εξήντα μοναστήρια.

Μια μέρα ξαναγύρησε ο Χάροντας.

- Τέλειωσες τις δουλειές σου, Μαρουδιά, να πάμε;

- Έχω δουλειές ατέλειωτες κι άλλες αρχινεμένες... του απαντά αυτή.

- Και ποιές είναι τώρα οι δουλειές σου;

- Φέρνω νερά τρεχάμενα να πίνουν οι διαβάτες.

- Ο Χάροντας δεν είπε τίποτα κι έφυγε.

Έβαλε τότε τους μαστόρους η Μαρουδιά να κτίσουν βρύσες στα χωριά, στες στράτες, να πίνουν οι διαβάτες νερό, να ξεκουράζονται. Έκτισε εξήντα βρύσες και εξήντα γιεφύρια. Μόλις τέλειωσε, νάσου τον Χάροντα κι ανέφανε ομπρός της.

- Άνου να πάμε, Μαρουδιά.

- Μην με εξαργείς Χάροντα και έχω δουλιές ανέγγιχτες, έργα πολλά που περιμένουν τέλειωμα.

- Και ποιές είναι πάλι οι δουλειές σου κοκόνα Μαρουδιά;

- Αρχισα και αναγιώννω μωρά έσσω μου Χάροντα. Μην μου ζηντιλιείς τώρα τη ζωή μου.

Και αυτή τη φορά ο Χάροντας έφυγε άπρακτος.

Πήρε τότε η Μαρουδιά, μωρά ορφανά, φτωχά, άρρωστα, και τα φρόντιζε στο σπίτι της να μεγαλώσουν, να μπορούν να δουλέψουν. Πήρε και μαθήτριες και τις μάθαινε την κεντητική.

Πέρασαν λίγα χρόνια, μεγάλωσαν το παιδιά, έμαθαν την κεντητική οι μαθήτριες, και ήρθε πάλι ο Χάροντας.

- Σήκου να πάμε, Μαρουδιά.

- Οι δουλιές μου πολλυνίσκουν Χάροντα. Έχω πολλά να κάμω. Έχω να δω τον κύρη μου, την μάνα μου, που δεν τους τίμησα όπως έπρεπε, τους αντιπολογήθηκα, τους είπα λόγια πικρά... και με τον αδελφό μου έχουμε έχθρα. Έτσι έφυγε ο Χάροντας.

Η Μαρουδιά πήγε τότε στο σπίτι της το πατρικό. Φίλησε το χέρι του κυρού της, έπεσε στην αγκάλη της μάνας της, και συγχωρέθηκε με τον αδελφό της. Μόλις γύρισε στο σπίτι της, βρήκε τον Χάροντα στο ξεπόρτι της να την περιμένει.

- Έλα να πάμε, Μαρουδιά, λαλεί της πάλι ο Χάροντας.

- Έχω ένα μαντήλι μεταξωτό για σένα να κεντίσω, του λέει η Μαρουδιά.

- Να το κεντίσεις, αμμά πότε να το γυρέψω; Την ρώτησε ο Χάροντας.

- Όταν περάσουν εξήντα Σάββατα και εξήντα Κυριακές, θα το τελειώσω και έλα να το γυρέψεις, του είπε η Μαρουδιά.

Κέντα, κέντα ψιλοβελονιά, ψιντροδουλειά, πάνω σε μεταξωτό μαντήλι, πέρασε ο καιρός, το μαντήλι τέλειωσε και ήρθε ο Χάροντας. Ξεδιπλώνει το μεγάλο μαντήλι, το 'βαλε στα γόνατα του.

Η Μαρουδιά είχε κεντήσει, μάνα μου, 'κει πάνω όλες τις οφορφιές του κόσμου: τον ουρανό με τ' άστρα, τον ήλιο και το φεγγάρι, τη θάλασσα με τα ψάρια και τα καράβια, τη γη με τα όρη, τα δέντρα και τα λουλούδια!

Θαύμασε ο Χάροντας, λυπήθηκε, δάκρυσε:

-Θωρώ σ' εσένα και θωρώ και τα έργα σου και λυπούμε, μα ίντα να σου κάμω; Είναι προσταγή από τον Άδη να σε πάρω.

- Παρακαλώ σε, Χάροντα, του λέει η Μαρουδιά, χάρισε μου τριάντα μέρες ακόμα.

- Εσύ μου ζητάς ακόμα τριάντα μέρες, εγώ σου δίνω ακόμα τριάντα χρόνια. Έλα δώσε μου το χέρι σου ν' αποχαιρετιστούμε.

Η Μαρουδιά τον πίστεψε, και μόλις του έδωσε το χέρι της, και τον άγγιξε, αυτός πήρε την ψυχή της, γιατί είχε αγγίξει τον θάνατο.

Ο Θεός την λυπήθηκε γιατί η Μαρουδιά αγαπούσε τόσο πολύ την ομορφιά του κόσμου που έπλασε, και την έκαμε ένα πλουμιστό ζώψιο που το λένουν Μαρουδιά. Το παίρνουν στα χέρια τους τα παιδιά και τραγουδούν: "πέτα, πέτα Μαρουδιά με τα κόκκινα βρακιά".

Στη Κύπρο είναι γνωστή και ως "παπα(δ)ούρα" όπως λέγει και το τραγούδι "παπαούρα, παπαούρα, πιασ'τα ρούχα σου και βούρα", αλλά σε άλλα μέρη την λένουν και παπαδίτσα ή πασχαλίτσα.

ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ ΣΑΣ. ΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΘΟΥΝ, ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ	
	No Fix No Fee Computer Maintenance, Repairs and Upgrades New and refurbished systems supplied
	OPPOSITE PAPANTONIOU S/M CHLORAKA ΕΝΑΝΤΙ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ/ΜΑΡΚΕΤ ΧΛΩΡΑΚΑ Phone: 26272134 computersos@cytanet.com.cy

CAFE SNACK BAR "του ΝΙΚΟΥ"
ΚΑΘΕ ΠΑΡΣΚΕΥΗ ΣΤΙΣ 8.30
ΣΕΡΒΙΡΕΤΑΙ ΣΟΥΒΛΑ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ, ΧΟΙΡΙΝΟ, ΠΑΤΑΤΕΣ
& ΟΡΕΚΤΙΚΑ ΜΟΝΟ 7.00 ΕΥΡΩ
Γριβα Διγενη 30 (δίπλα απο εκκλησία Μιχαήλ
Αρχαγγέλου τηλ. 99632503

Ο μύθος της Λίλιθ. Η Λίλιθ με τα αρχέγονα χαρακτηριστικά του θηλυκού όμορφου δαίμονα με τα μακριά μαύρα μαλλιά, είναι ο μυθικός θηλυκός δαίμονας της νύχτας που σχετίζεται με τον άνεμο και την ταύτιζαν με βρεφοκτόνο μάγισσα, και υποδουλώνει άντρες και γυναίκες που κοιμούνται μόνοι τους, τους προκαλεί σεξουαλικά όνειρα, νυχτερινούς οργασμούς και βασανιστικές ονειρώξεις.

Σύμφωνα με απόκρυφα κείμενα της καθολικής εκκλησίας η Λίλιθ ήταν η πρωτόπλαστη γυναίκα και όχι η Εύα, και φτιάχτηκε όπως ο Αδάμ από χώμα οπότε ήταν ίση του.

Στη Γένεση Α 27 αναφέρεται: Και εποίησεν ο θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα θεού εποίησεν αυτόν, άρρεν και θήλυς εποίησεν αυτούς.

Εδώ ο Άνθρωπος δηλαδή ο Αδάμ παρουσιάζεται ως ανδρόγυνο. Είναι ένα πλάσμα με δύο φύλα και δύο όψεις. Αργότερα τον διαχώρισε σε δύο όντα, δημιουργώντας τον άνδρα και τη γυναίκα. Η Λίλιθ είναι το θηλυκό μέρος που ο θεός το απέσπασε από τον Αδάμ για να του γίνει η σύντροφος του. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, και αφού είχε πραγματοποιηθεί ο διαχωρισμός, η Λίλιθ δέχτηκε την εωσφορική, δαιμονική επίδραση του ΣΑΤΑΝΑ, με αποτέλεσμα τα όντα που γεννούσε στη συνέχεια η Λίλιθ, μετά την ένωση της με τον Αδάμ, να είναι διαβολικά-τερατόμορφα. Όταν ο Αδάμ προσπάθησε να την καθυποτάξει, αυτή για να μπορεί να έχει ελεύθερη βούληση εγκατέλειψε τον Κήπο της Εδέμ και τον Αδάμ και κατέφυγε στις ερημιές της Ερυθράς θάλασσας κι εκεί παντρεύτηκε με τον Διάβολο. Και τότε ο Θεός δημιούργησε από την πλευρά του Αδάμ, τη δεύτερη σύζυγο του, την υποτακτική Εύα. Η Λίλιθ για να εκδικηθεί την ανθρωπινή σύζυγο του Αδάμ, παρότρυνε την Εύα να δοκιμάσει τον απαγορευμένο καρπό και να συλλάβει τον Κάιν, αδερφό και φονιά του Άβελ. Ο θεός τιμώρησε την Λίλιθ που είχε πάρει μορφή ερπετού για την εξαπάτηση της αθάνας Εύα, κόβοντας της τα πόδια. Γι' αυτό, κατά μία εκδοχή, η Λίλιθ δεν έχει χέρια και πόδια για περιπύξεις και εναγκαλισμούς. Μετά το αρχέγονο μυθολογικό της σχήμα, η μορφή της ποικίλλει. Μια πρώτη εκδοχή την παρουσιάζει με σώμα ερεθιστικά όμορφης γυναίκας από το κεφάλι μέχρι τη μέση, αλλά από κει και κάτω είναι πύρινη φλόγα. Μια άλλη εκδοχή, η συνθετότερη, τη θέλει από τη μέση και πάνω πάντα σαγηνευτική, προκλητική και ακαταμάχητη γυναίκα και από τη μέση και κάτω ερπετό. Στο Μεσαίωνα θα συναντηθεί ως Λίλι ή Λίλου δεν είναι πλέον φίδι αλλά φάντασμα της νύχτας ή τέρας ή δαίμονας «πού ρίχνεται σ'αυτούς που κοιμούνται μονάχοι ή περπατούν στους έρημους δρόμους».

Όπως διαφαίνεται, ουσιαστικά η Λίλιθ είναι το πρωταρχικό, αρχέγονο πρότυπο του μετέπειτα βρικόλακα, του οποίου το μολυσμένο θανατηφόρο δάγκωμα ταξιδεύει ανάμεσα στους αιώνες. Εκτός από την επιθυμία του αίματος, η Λίλιθ έχει ακόμα την αρρωστημένη ανίερη συνήθεια να παρακολουθεί αόρατη ζευγάρια που συνευρίσκονται κατά τη διάρκεια της νύχτας, με πρόθεση να κλέψει σπέρμα απ' αυτά προκειμένου να δημιουργήσει νέους δαίμονες. Μισεί βαθύτατα τα παιδιά των ανθρώπων και τις μητέρες τους, επειδή τα δικά της είναι αποκρουστικά και τερατόμορφα, γι' αυτό και προσπαθεί με κάθε τρόπο να επέμβει στο μέλλον τους ή ακόμα να τα καταστρέψει.

Ο εβραϊκός μύθος της Λίλιθ παραπέμπει στον αρχαιοελληνικό μύθο του ανδρόγυνου με τις πανάρχαιες εκείνες δοξασίες που θεωρούν γενικά ερμαφροδιτισμό ως πρώτη μορφή του ανθρώπου. Μεταγενέστερες παραδόσεις ονομάζουν Λίλιθ δαίμονες της νύχτας, πλάσματα αντίστοιχα με την ελληνική στρίγκλα, λάμια, και άλλα ανάλογα σκοτεινά μυθικά όντα.

Υπάρχουν άγγελοι; (μια αληθινή ιστορία).

Η εικόνα ενός αγγέλου να κατεβαίνει από τον ουρανό, να επισκέπτεται το σπίτι ενός ετοιμοθάνατου, να παίρνει την ψυχή του και να εγκαταλείπουν μαζί τα εγκόσμια είναι μια εικόνα που μέχρι χθες συναντούσαμε σε εκκλησιαστικά κείμενα, αλλά από σήμερα βλέπουμε και σε βίντεο που προκαλεί σοκ και δέος σε όποιον το παρακολουθεί.

Αναφερόμαστε σ' ένα περιεργό και συγχρόνως ανεμνηνευτο και αξιοθαύμαστο γεγονός που συνέβη στο Βελιγράδι και έχει αποτυπωθεί σε βίντεο. Κυκλοφορεί μέσα από το Διαδίκτυο, έχει κάνει μεγάλη εντύπωση σε όσους το βλέπουν και φυσικά προκαλεί σοκ. Κάποιος Σέρβος πολίτης...

Την ώρα που ο ήλιος δύει, μαγεμένος από την όμορφη εικόνα των χρωμάτων, καταγράφει το δειλινό με την κάμερα που έχει το κινητό του τηλέφωνο. Αθελά του καταγράφει το θάνατο ενός συνανθρώπου του. Τι έχει συμβεί; Στο βίντεο-μυστήριο έχει καταγράψει τις σκιές ενός αγγέλου κι ενός ανθρώπου που μόλις παρέδωσε την ψυχή του! Το σχετικό βίντεο δείχνει καθαρά τον άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, να εισέρχεται σε μια πολυκατοικία από τη στέγη της και σε δευτερόλεπτα να αρχίζει πάλι να ανεβαίνει, να φθάνει στην οροφή, να εξέρχεται και να ανέρχεται προς τον ουρανό. Μόνο που στην έξοδο ή καλύτερα στην άνοδο οι φωτεινές σκιές που έχουν καταγραφεί είναι δύο! Ολο περιέργεια ο Σέρβος πολίτης επισκέφθηκε την πολυκατοικία για να πληροφορηθεί τι είχε συμβεί και έκπληκτος έμαθε ότι πριν από λίγο ένας άνθρωπος εκεί μέσα είχε πεθάνει!

Τη ερμηνεία αυτή ασπάζεται ο μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος, ο οποίος και φιλοξένησε το βίντεο στο διαδικτυακό ημερολόγιό του: «Τα μεγαλεία του Θεού μόνον απλοϊκές ψυχές μπορούν να τα αποδεχθούν», αναφέρει ο σεβασμιότατος και συνεχίζει: «Ο Πανοικτίρμων και Φιλάνθρωπος Θεός σε κάθε εποχή και με πολλούς κάθε φορά τρόπους αποκαλύπτει κάτι από το μεγαλείο του, ώστε οι "καθαροί τη καρδιά" να ωφελούνται. Δηλαδή, να βεβαιώνουν την πίστη τους και να υποτάσσονται με μεγαλύτερη προθυμία στον Ουράνιο Πατέρα μας.

Άρθρα

1. Τα ΜΜΕ ως διαμορφωτές της κοινής γνώμης, ονομάζονται 4^η εξουσία.

«Ζήτησα από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας να με απαλλάξει από τα καθήκοντα μου με αφορμή την τραγωδία στο Μαρί, όχι γιατί υπάρχει αίσθημα ενοχής αλλά για λόγους ευθιξίας διότι, αντί με υπευθυνότητα και θέληση να εντοπιστούν οι πραγματικές ευθύνες, παίζεται ένα παιγνίδι εντυπωσιων που είναι μια προσπάθεια όχι αναζήτησης των πραγματικών ευθυνών, όχι των πραγματικών υπευθύνων, αλλά αποδιοπομπαίων τράγων, ενώ στόχος δεν είναι η διαφώτιση της κοινής γνώμης, αλλά η διαχείρισή της με ανεύθυνο τρόπο εις βάρος της δημοκρατίας και του ίδιου του λαού και η κακομεταχείριση της ευαισθησίας του για εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων».

Αυτά είπε ο υπουργός εξωτερικών Μάρκος Κυπριανού, και έχει απόλυτο δίκαιο. Η διασπορά αποπροσανατολιστικών ειδήσεων και πληροφοριών, είναι ο πιο εύκολος και σίγουρος τρόπος διαχείρισης της κοινής γνώμης, που με την κατακραυγή της και την αντίθεση της, τίποτα δεν μπορεί να λειτουργήσει σωστά, παρά μόνο με αυτήν από την αρχαία εποχή ως σήμερα συμβάλλει στην εξέλιξη των κοινωνιών. Στην εποχή μας η κοινή γνώμη διαπιστώνεται με τις δημοσκοπήσεις και αποτελεί δύναμη που προσδιορίζει και κατευθύνει τις ενέργειες των ατόμων και των κοινωνιών σε όλους σχεδόν τους τομείς των δραστηριοτήτων τους.

Εγώ θα αναφερθώ στην διαμόρφωση της κοινής γνώμης από τα ΜΜΕ που χειραγωγούν τον πολίτη επειδή τα συμφέροντα οικονομικά και πολιτικά, εξυπηρετούν αυτούς που τα διαχειρίζονται. Διότι τα ΜΜΕ αποτελούν τις πηγές ενημέρωσης για όσα συμβαίνουν γυρω μας και τα παρουσιάζουν με τρόπο δικό τους ώστε ανάλογα οι άνθρωποι να προσανατολίζονται και να σκέφτονται.

Στη Κύπρο τα ΜΜΕ κατορθώνουν να διαμορφώνουν την κοινή γνώμη σχεδόν αποκλειστικά και μόνο για θέματα με πολιτική σημασία ή περιεχόμενο. Ενώ είναι εύκολο να στρέψουν την προσοχή του κόσμου και σε άλλα χρήσιμα θέματα όπως στην πνευματική εκπαίδευση, στις τέχνες, στον πολιτισμό, στη θρησκεία, ασχολούνται κυρίως με το ποδόσφαιρο και την πολιτική γιατί είναι θέματα που διεγείρουν τον κακό εσωτερικό εαυτό των πολιτών, με αποτέλεσμα να υπάρχει ενδιαφέρον και κατά συνέπεια μεγαλύτερη ακροαματικότητα και παρακολούθηση των ΜΜΕ. Οι έξυπνοι δημοσιογράφοι και παρουσιαστές χρησιμοποιώντας τις προκαταλήψεις και αντιλήψεις του λαού που είναι βαθιά ριζωμένες μέσα τους, καταφέρνουν να στερούν από το άτομο τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τη λογική του για να επεξεργαστεί ορθά τις πληροφορίες και να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα. Έτσι ασπάζεται όσα του εμφυτεύουν στο μυαλό με τον συνεχή βομβαρδισμό των ειδήσεων με τον τρόπο που αυτοί θέλουν, έτσι που επιτυγχάνεται ουσιαστικά και κατά το δοκούν ο σχηματισμός της κοινής γνώμης.

Η πληθώρα των ΜΜΕ στην εποχή μας που παρουσιάζουν την ανάλογη πληροφόρηση, διαφήμιση ή προπαγάνδα, καταφέρνουν να διαμορφώνουν την αντίστοιχη κοινή γνώμη. Ο κυριότερος λόγος αυτής της επίδρασης προς τους πολίτες είναι η μη συν διαλογή και αφού ο ακροατής ή ο αναγνώστης είναι παθητικός δέκτης αυτών των μηνυμάτων, έχει ως συνέπεια η κοινή γνώμη να είναι κατασκευασμένο προϊόν τους.

Αν όλα αυτά γίνονταν με σκοπό την διαμόρφωση της κοινής γνώμης υπέρ πίστεως, πατριδας και θρησκείας, ή άλλων χρήσιμων ιδεολογιών, θα ήταν ευχής εργο, γιατί θα είχαμε μια κοινή γνώμη που θα υποστήριζε και θα στήριζε αξίες κυβερνήσεις και θεσμούς, και θα ανεχόταν μόνο τίμιους πολιτικούς. Αντί αυτού όμως, είδαμε την κοινή γνώμη στην Ελλάδα να διαμορφώνεται από τους επιχειρηματίες των ΜΜΕ με απώτερο σκοπό τα οικονομικά οφέλη που αποκόμιζαν από την πολιτεία ανεβάζοντας και κατεβάζοντας στην πολιτική σκηνή μόνο όσους τους εξυπηρετούσαν, με τελικό αποτέλεσμα τα σημερινά χαλιά της Ελλάδας.

Δυστυχώς το ίδιο βλέπουμε να συμβαίνει και στον τόπο μας λόγω κυρίως της μεγάλης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, έχουμε φτάσει στο παρά πέντε και στα έσχατα όρια. Η κυβέρνηση δεν τολμά να πάρει αυστηρά μέτρα διάσωσης της οικονομίας, φοβούμενη την αντίδραση των πολιτών, κυρίως των δημοσίων υπαλλήλων. Πρέπει σ αυτές τις δύσκολες εποχές τα ΜΜΕ χρησιμοποιώντας το δυνατό ατού που έχουν στα χέρια, τους αυτό της διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, να βοηθήσουν τη κυβέρνηση να εφαρμόσει τα αναγκαία μέτρα όσο οδυνηρά και να είναι, ώστε να γλυτώσουμε την οικονομία μας, που χωρίς αυτήν δεν μπορούμε να συνεχίσουμε τον αγώνα για της απελευθέρωση της σκλαβωμένης μας πατριδας.

2. Νέοι και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Έχω εκφράσει επανειλημμένως το ενδιαφέρον μου και τον προσανατολισμό μου για την Τοπική Αυτοδιοίκηση καθώς και για τα θέματα που την αφορούν, πως μπορούν να σχεδιαστούν και να υλοποιηθούν οι υποδομές και τα έργα που έχει ανάγκη η κοινωνία μας ώστε να δώσουν ανάπτυξη και προοπτική στον τόπο μας. Οι πολίτες σήμερα έχουν κουραστεί από την εικόνα που εκπέμπει ο τρόπος διαχείρισης των κοινών από τους κρατούντες. Οι νέοι είναι παραγνωρισμένοι, η ανεργία και το ρουσφέτι πληγώνουν την αξιοπρέπεια μας και η μεσαία τάξη δεν λαμβάνεται υπ όψιν. Η οικονομική κρίση μας έχει πλήξει ανεπανόρθωτα, αλλά οι φόροι αντί να μειώνονται, ακριβαίνουν.

Οι διαχειριστές της πολιτικής δεν έπιασαν τον παλμό της κοινωνίας και αντί να προτείνουν λύσεις, παρήγαγαν μίζερια. Τις υποσχέσεις τους δεν τις έκαναν πράξη, έμειναν στα λόγια. Όλοι ενήργησαν στα πλαίσια του στενού τους περιγύρου χωρίς να νοιάζονται για το σύνολο των πολιτών με αποτέλεσμα να υπάρχει στον κοσμο και κυρίως στους νέους μεγάλη απαξίωση γι αυτούς.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα μπορούσε να παίξει αναβαθμισμένο ρόλο ώστε να απαλλάσσει τον πολίτη από την τλαιπωρία και να απαλλαγεί η ίδια από την διαφθορά και την αναξιοκρατία. Ανάμεσα της αυτοδιοίκησης και των πολιτών δεν πρέπει να υπάρχει πελαταιακή σχέση, όλοι θα έπρεπε να είμαστε απαλλαγμένοι από αυτές τις αντιλήψεις. Είναι καιρός πλέον να αναθεωρήσουμε τις αξίες μας, διότι το σύστημα που επικρατεί μας έχει φέρει στα όρια και η κοινωνία βρίσκεται σε αναβρασμό.

Πρέπει η Τοπική Αυτοδιοίκηση ως θεσμός για να έχει την εμπιστοσύνη των πολιτών, να υπάρχει διαφάνεια στις συναλλαγές της, να λογοδοτεί σε αυτούς και να κρίνεται από αυτούς. Πρέπει ακόμα να έρχεται σε άμεση επαφή με την κοινωνία και τα προβλήματά της.

Αντίθετα, παρατήρησα ότι υπάρχει μηδενισμός και απαξίωση της πολιτικής από μεγάλο μέρος των πολιτών, σημάδι ότι δεν εμπιστεύονται πλέον αυτούς που τους διοικούν, είναι και ο λόγος που μετά την μεγάλη καταστροφική έκρηξη στο Ζύγι που μη αντέχοντας άλλο την πολιτική κοροϊδία, ο κόσμος κατέβηκε επιτέλους για πρώτη φορά στους δρόμους για να εκφράσει την διαμαρτυρία του. Ύστερα από τη μεγάλη αποχή κυρίως των νέων στις τελευταίες εκλογές, είναι ευχάριστο αυτό που συνέβηκε, είδα επιτέλους τον κοσμο, είδα τους νέους να εκφράζονται ενάντια στο σύστημα, είδα να διαδηλώνουν στους δρόμους την αντίθεση τους για αυτά που διαφωνούν. Ελπίζω αυτό να συνεχιστεί, ο κόσμος να αντιδράσει και να μην ανεχτεί πλέον όσους από τους πολιτικούς είναι αιτία των δεινών μας, αφού είναι αυτοί που διαχειρίζονται τις τύχες μας και αποφασίζουν για μας.

Θέλω να καλέσω όλους τους νέους ανθρώπους που ενδιαφέρονται για τα κοινά και έχουν άποψη για τα τοπικά θέματα, να ασχοληθούν ενεργά. Είναι ανάγκη όλοι οι πολίτες, αλλά κυρίως οι νέες και οι νέοι, με τις νέες τους ιδέες και το νέο τους αίμα να τροφοδοτήσουν και να ενισχύσουν με την εμπλοκή τους τα κοινά συμφέροντα.

Διότι η συμμετοχή πιστεύω θα είναι μέσα από ένα διαφορετικό και μη συμβατικό ρεύμα που ίσως μπορέσει να δώσει λύσεις στα χρόνια προβλήματα που ταλαιπωρούν τους πολίτες.

Το παλαιοκομματικό σύστημα που η πολιτική χρησιμοποιεί ως έπαυλη για προώθηση προσωπικών φιλοδοξιών αντί ως προσφορά, πρέπει να αλλάξει.

Η πολιτική της κλίμας, του ρουσφετιού και των ημέτερων θα πρέπει να τελειώσει. Ο τόπος χρειάζεται άφθαρτα άτομα, χρειάζεται νέους ανθρώπους με νέες ιδέες.

Χρειαζόμαστε ανθρώπους αληθινούς αγωνιστές έντιμους και ειλικρινείς που με αμεσότητα θα προωθήσουν τα δίκαια των πολιτών.

Οφείλουμε όλοι να καταθέσουμε τον καλύτερό μας εαυτό για να βγούμε από τα αδιέξοδα. Οι μέρες είναι δύσκολες, έχουμε περάσει και δυσκολότερες. Καλούμαστε να τις ξεπεράσουμε, είμαι σίγουρος ότι αν ενδιαφερθούμε όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε, είναι στο χέρι μας.

3. Ιούλιος ο καταραμένος μήνας για τον Ελληνισμό και οι διαμαρτυρίες των πολιτών έξω από το προεδρικό.

Δευτέρα 11 Ιουλίου 2011: «Αυτή η ημέρα καταγράφεται ως άλλη μια ακόμα μαύρη ημέρα Ιουλίου για την Κυπριακή Δημοκρατία και για τον λαό μας» δήλωσε ο Δημήτρης Χριστόφιας.

Η μεγάλη έκρηξη των 90 περίπου εμπορευματοκιβωτίων από εκρηχτικά ισοπέδωσε και κατέστησε την περιοχή σε «κρανίου τόπο» με 12 νεκρούς και πολλούς τραυματίες, επίσης κατέστρεψε τον ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό ηλεκτρισμού του Βασιλικού προκαλώντας καίριο πλήγμα στην Κυπριακή οικονομία.

Ύστερα από αυτή την μεγάλη καταστροφή, αγανακτισμένοι πολίτες μαζεύτηκαν έξω από το προεδρικό άλλοι διαδηλώνοντας ειρηνικά και άλλοι φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση. Ήταν μια εκδήλωση που οργάνωθηκε μέσω του face Book και που είχε αποτελεσμα

αρκετοί πολίτες να συναχτούν για να εκφράσουν την συμπαράσταση τους προς τα θύματα της μεγάλης έκρηξης. Οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας αγανακτισμένων και θυμωμένων πολιτών για όσα συμβαίνουν και στόχο ίσως έχουν τη δημιουργία κοινωνικών θεσμών που να διασφαλίζουν στο μέλλον την ορθή και δίκαιη λειτουργία των μηχανισμών χρηστής διοίκησης, μεταφέρεται από την Ελλάδα και στην Κύπρο. Είναι ένας τρόπος πίεσης χρήσιμος ώστε να ξέρουν οι διοικούντες ότι οι πολίτες παρακολουθούν τι πράττουν, έτσι να είναι προσεκτικοί και σωστοί στη λήψη των αποφάσεων τους.

Είναι εκδηλώσεις που ξεκίνησαν στην Ελλάδα, και σήμερα ύστερα από το σοβαρό περιστατικό της μεγάλης καταστροφής στην Ναυτική βάση στο Ζύγι, βλέπουμε να συμβαίνει το ίδιο και εδώ. Είναι ένας μιμητισμός που συμβαίνει συνήθως στους ανθρώπους, και δεν είναι κακός εφόσον είναι νόμιμες διαμαρτυρίες για διεκδίκηση νόμιμων δικαιωμάτων.

Οι οργανωτές αυτών των διαμαρτυριών συνήθως υποστηρίζουν ότι μέσα από νόμιμες και ειρηνικές μη κομματικοποιημένες εκδηλώσεις των πολιτών, τάσσονται ενάντια στην αδικία, στην κατάχρηση, και στην ολιγωρία όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Αυτό που πρέπει να προσέξουμε όμως, είναι να μην έχουμε τα ίδια αποτελέσματα όπως στην Ελλάδα. Που οι αναρχικοί εισχωρούν σε αυτές και προβαίνουν σε τραμπουκισμούς, καταστροφές και λεηλασίες.

Σίγουρα είναι ειλικρινείς διαμαρτυρίες για ένδειξη αγανάκτησης των πολιτών, πρέπει όμως οι ίδιοι να προσέξουν να μην επιτρέπουν σε χούλιγκαν ή αναρχικούς που καλυμμένοι πίσω τους να δημιουργούν αναταραχές και επεισόδια που θα είναι εις βάρος όλων, και το αποτέλεσμα να είναι αντίθετο από αυτό που επιδιώκουν. Πρέπει όλοι να προσέξουμε να μην έχουμε όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα, εξάλλου μας φτάνουν τα όσα κακά γίνονται από τους χούλιγκαν των γηπέδων.

4. Βιβλιοθήκες και Πολιτισμός.

Η εκπαίδευση, η επιμόρφωση, το θέατρο, οι διαλέξεις, οι καλλιτεχνικές παρουσιάσεις και παραστάσεις, αποτελούν ενέργειες που ενθαρρύνουν την πνευματική δημιουργία. Όταν οι άνθρωποι που είναι γεννημένοι με το ένστικτο της προσφοράς συμπορεύονται για να διαδώσουν τις γνώσεις τους και που με παραινέσεις ή συμβουλές δίνουν τα φώτα τους, όταν συνεργάζονται και προσπαθούν με τη δημιουργία πολιτιστικών συνδέσμων ή συλλόγων ή και τοπικών φορέων ή και άλλες ενέργειες σε όλους τους τόπους όπου υπάρχουν άνθρωποι, τότε καταφέρνουν την προώθηση της εκπαίδευσης και της πολιτιστικής κουλτούρας. Υπάρχουν πολλοί τρόποι μετάδοσης της γνώσης, ο κυριότερος από την αρχαιότητα ήταν οι ιδιωτικές και δημόσιες βιβλιοθήκες. Σήμερα στις σύγχρονες βιβλιοθήκες -που δυστυχώς υπολειπούνται-, διατίθεται έντυπο ή άλλο πληροφοριακό ή ηλεκτρονικό υλικό, έτσι που σαν χώροι ελεύθερης πρόσβασης καθίστανται χώροι απόκτηση γνώσης.

Πρέπει οι βιβλιοθήκες να κατασκευάζονται, να προωθούνται, και πρέπει να επανδρώνονται από ανθρώπους που έχουν ικανότητες τέτοιες ώστε να μπορούν να παροτρύνουν τον κοσμο να τις επισκέπτεται, και να εφευρίσκουν τρόπους να κινούν το ενδιαφέρον για διάβασμα. Τέτοιοι τρόποι μπορεί να είναι η υποστήριξη των βιβλιοθηκών με υλικό για πληρέστερη ικανοποίηση των επιστημονικών, πνευματικών και μορφωτικών αναγκών των επισκεπτών

αναγνωστών. Η διοργάνωση μορφωτικών εκδρομών, παντός τύπου εκδηλώσεων, συναντήσεις με συγγραφείς, κινηματογραφικές προβολές, θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες, εκδηλώσεις λόγου κ.λ.π.

Με αυτού του είδους ενέργειες επιτυγχάνεται η διάδοση του βιβλίου και γενικά οτιδήποτε προωθεί το πολιτιστικό επίπεδο του λαού, καθώς και η διαφύλαξη του λαϊκού πολιτισμού.

Το διάβασμα δημιουργεί πολίτες με κρίση, διότι όταν οι συγγραφείς γράφουν στα βιβλία τους ή σε δημοσιεύσεις κάθε μορφής, λένε σπουδαία πράγματα. Προωθούν τα γράμματα και τον πολιτισμό, και όταν ως πνευματικοί μιλούν μέσα από τα βιβλία, όταν οι πολίτες ακούσουν μέσα από τα βιβλία, τότε δημιουργούνται αναγνώστες φίλοι της γνώσης, δηλαδή σκεπτόμενοι μελλοντικοί πολίτες. Γιατί όταν οι δημοσιεύσεις αποτελούν προϊόντα της πνευματικής δραστηριότητας ανθρώπων της κουλτούρας και των γραμμάτων, δεν μένει άλλο αποτέλεσμα παρά αυτό της μετάδοσης του ίδιου πνεύματος και στους άλλους.

Πολλοί δημόσιοι φορείς αρνούνται να σκεφτούν τη δημιουργία βιβλιοθηκών με τη δικαιολογία ότι ο κόσμος δεν ενδιαφέρεται, ότι με την ηλεκτρονική πρόοδο όποιος θελήσει έχει βιβλιοθήκη στον υπολογιστή του. Οσο δίκαιο και να έχουν, λέω εγώ έχουν πλήρως άδικο, διότι ξέρουμε ότι η κοινωνία που μας περιβάλλει είναι γεμάτη γνώσεις σε μορφή έντυπου ή άτυπου υλικού, που όμως ελάχιστα το παρατηρούν. Σημασία πρέπει να δώσουμε στην εξεύρεση τρόπων μετάδοσης των γνώσεων. Εκτός από την επιστημονική μόρφωση που πολλοί την παρακολουθούν αλλά λίγοι την κατανοούν, ένας από τους καλούς τρόπους μετάδοσης της είναι το κέντρισμα του ενδιαφέροντος ως προς απόκτηση της.

Αιτία να γράψω αυτό το άρθρο αποτέλεσαν όσα άκουσα στην τηλεοπτική εκπομπή «Επτά δέκα» από τον Δήμαρχο κ. Ηλιοφώτου, όταν μίλησε για την βιβλιοθήκη του Δήμου Στροβόλου. Είπε ότι σε ένα σύγχρονο κτίριο με αίθουσα για διάβασμα και δανεισμό βιβλίων, με καφετέρια, με αίθουσα για εκθέσεις και παρουσιάσεις βιβλίων, αλλά και συναντήσεις συγγραφέων, καλλιτεχνών, σπουδαστών και μαθητών, κατάφερε η βιβλιοθήκη να έχει ταυτόχρονα δανεισμό βιβλίων σε δεκαέξι χιλιάδες αναγνώστες, ανάμεσα σε πληθυσμό 65 χιλιάδων κατοίκων δημοτών.

Αυτό με χαροποίησε γιατί σαν φανατικός αναγνώστης εγώ, χάρηκα ακούοντας αυτούς τους μεγάλους αριθμούς να υπάρχουν σήμερα που να ασχολούνται με την ανάγνωση. Είναι απόδειξη ότι με την κατάλληλη παρέμβαση ο κόσμος εύκολα μπορεί να στραφεί στα βιβλία, για να γίνει όμως αυτό, πρέπει πρώτα να δημιουργηθούν βιβλιοθήκες.

Καλούνται λοιπόν όλοι οι φορείς, αλλά κυρίως οι δημοτικές και τοπικές αρχές, να συνεργαστούν με ανθρώπους που κατέχουν το αντικείμενο και να δημιουργήσουν χώρους πνευματικού πολιτισμού και γνώσης, να δημιουργήσουν βιβλιοθήκες.

5. Η αποχή από τις εκλογές.

Κατά τον Θουκιδίδη, «...είμαστε ο μόνος λαός που αυτόν που δε μετέχει στα κοινά δεν τον θεωρούμε φιλήσυχο αλλά άχρηστο.» Μέσα στη σύγχυση και την απογοήτευση της κοινωνικής απόγνωσης που διακατέχει τους περισσότερους πολίτες από τη μεγάλη οικονομική κρίση που βιώνει ο τόπος μας, αλλά και από την προκλητική συμπεριφορά των προεστών διαχειριστών της εξουσίας έναντι μας, καλούμαστε τον Δεκέμβριο του 2011 να

αποφασίσουμε για τα τοπικά μας θέματα, καλούμαστε να επιλέξουμε νέους αντιπροσώπους και νέους Δημάρχους και προέδρους των Κοινοτικών Συμβουλίων στις πόλεις και στις κοινότητες.

Με την απογοήτευση και την οργή να επικρατεί στους πολίτες, μια οργή που δεν εκφράστηκε μέχρι σήμερα ενεργητικά, που δεν κατεβήκαμε στους δρόμους, δεν φωνάξαμε, δεν σηκώσαμε την γροθιά μας. Που άρχισε όμως αυτή η απογοήτευση να εκφράζεται παθητικά με την απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών, με την αδιαφορία και την αποχή. Μιας αποχής που στις προηγούμενες Βουλευτικές εκλογές, έφτασε στα ψηλότερα επίπεδα από ποτέ.

Θέλοντας να εμβαθύνω επί του θέματος, σε επαφές μου με απλό κοσμο διαπίστωσα ότι τη διαφωνία και την οργή τους έναντι των πολιτικών προτίμησαν να την εκφράσουν με την παθητική αποχή.

Το να απέχει ο ψηφοφόρος δεν σημαίνει απαραίτητα ότι δεν νοιάζεται για τα κοινά, αλλά ίσως αποτελεί συνειδητή πράξη ότι έτσι αμφισβητεί και αντιτίθεται στο πολιτικό σύστημα.

Συνήθως η αποχή είναι μία ενέργεια αμφισβήτησης. Απέχοντας από τις εκλογές ο ψηφοφόρος απαξιώνει τους αμφιβόλου αξίας υποψηφίους. Ίσως να σκέφτεται ότι απέχοντας δεν γίνεται συνεργός στη συνέχιση της νοσηρής υπαρχουσας πολιτικής κατάστασης που δεν εγκρίνει.

Στην προσπάθειά μου να τους εξηγήσω ότι η αποχή δικαιώνει την υπάρχουσα κακή πολιτική κατάσταση και ότι έτσι παραμένουν πάντα οι ίδιοι σε όλες τις θέσεις, κατάλαβα ένα πείσμα να επικρατεί στους πολίτες σε σημείο που να μην ενδιαφέρονται πλέον. Κατάλαβα ότι αυτό συμβαίνει γιατί οι επιτήδριοι κατάφεραν να τους αφήσουν χωρίς αξίους αρχηγούς να τους οδηγούν. Έμειναν μόνοι τους, κρύφτηκαν στο καβούκι τους.

Κατά τη γνώμη μου μεγάλη ευθύνη μαζί με τους πολιτικούς, φέρουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ίσως εξαρτημένα από την πολιτική, δεν αφήνουν τους όσους εμπνευσμένους δημοσιογράφους να κηρύξουν και να διαλαλήσουν τις αλήθειες ώστε να εμψυχώσουν το λαό, παρά σιωπώντας ή και με έμμεση παρότρυνση, αφήνουν τους πολίτες στο λήθαργο της αποχής και της απαξίωσης. Διοτι κατά τη γνώμη μου, η αποχή όχι μόνο δεν είναι η λύση για τα προβλήματα, αλλά είναι και αιτία για την διαιώνιση της κατάστασης. Οι εδραιωμένοι στα πόστα τους με τις πελατειακές σχέσεις που ανέπτυξαν, στην πραγματικότητα ευνοούνται από την αποχή. Γι αυτό όσοι έχουν βαρεθεί να ψηφίζουν στις εκλογές τους ίδιους και τους ίδιους, όσοι είναι σε δίλημμα, όσοι θέλουν μια αλλαγή, ας ψηφίσουν καινούργιους ανθρώπους με καινούργιες ιδέες, ανθρώπους που τολμούν και μιλούν με καθαρό λόγο και που έχουν καθαρές απαντήσεις.

6. Η ευγενής άμυλα πρέπει να έχει μέτρο. Ζήλεια ή φθόνος είναι όταν κάποιος αντιπαθεί κάποιον και τον κάνει να συμπεριφέρεται με τρόπο εχθρικό. Υπάρχει όμως και η άλλη ζήλεια, η ευγενής άμυλα, που όταν κάποιος έχει ικανότητες και χαρίσματα κάνει τους άλλους να αγωνίζονται με δημιουργικό τρόπο ώστε να τα αποκτήσουν και οι ίδιοι. Αυτό είναι ένας υγιής θαυμασμός που οδηγεί στον έμπρακτο ζήλο, και παίρνοντας τα έργα του για παράδειγμα οι άλλοι προσπαθούν να τον μιμηθούν και να κάνουν ότι καλό έκανε και αυτός. Όμως πρέπει να ξέρουν να ξεχωρίζουν και να συγκρίνουν διότι δεν είναι όλα τα χαρίσματα ίδια για όλους τους ανθρώπους. Άλλοι είναι πολύ έξυπνοι και άλλοι λιγότερο. Άλλοι περισσότερο έ-

μπειροι και άλλοι λιγότερο. Πρέπει να τηρούνται τα όρια και όταν κάποιος θέλει να μιμηθεί άλλους, να το κάνει στα μέτρα των δυνατοτήτων του.

Ο άνθρωπος πρέπει να έχει την ικανότητα να κρίνει καταστάσεις και να μην παρασύρεται από τους άλλους αν πρώτα δεν εξετάσει αν μπορεί να κάνει το ίδιο, και αν τον συμφέρει. Πρέπει δηλαδή να έχει την κατάλληλη κρίση να αξιολογεί καταστάσεις, να διακρίνει πότε κάτι τον ωφελεί και πότε τον βλάφτει, να διακρίνει τι αξίζει να θέσει ως προτεραιότητα και τι όχι.

Μια τέτοια ικανότητα κρίσης δίνει σε κάποιον τη δυνατότητα ώστε οι πράξεις του να είναι συμφέρουσες για τον ίδιο και όχι ζημιολογικές. Διότι δεν σημαίνει όταν ο άλλος κάνει κάτι που του αποδίδει κέρδος θα γίνει το ίδιο και στους άλλους αν κάνουν το ίδιο.

Πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να μιμηθούν άλλους επιτυχημένους και καταξιωμένους, πιστεύοντας πως έτσι θα αποκτήσουν και οι ίδιοι ότι κι αυτοί. Αυτή η τάση οφείλεται κυρίως στη μεγαλομανία και στον εγωισμό του ατόμου, που θέλει πάντα να έχει ισχύ και δύναμη, προσπαθεί έτσι κυρίως να γίνει πλούσιος, ώστε να έχει χρήματα και να φαίνεται σπουδαίος επιχειρηματίας ή σπουδαίος αρχηγός ή προεστός.

Φύσει μιμητικό ο λοιπόν ο άνθρωπος, αναζητά κύρος και προβολή μέσα από την ταύτιση του με άτομα που έχουν επικερδή επαγγέλματα, πλούτο και απολαμβάνουν κοινωνικής αναγνώρισης, έτσι κάνει ότι κάνουν και αυτοί, είναι γι αυτό που όταν ένα επάγγελμα σε κάποια δεδομένη συγκυρία αποδίδει, το ακολουθούν ένας κι άλλος ένας, ώσπου γίνεται κορεσμένο και δεν αποδίδει γιατί καταντά η προσφορά περισσότερη από τη ζήτηση. Αυτό συνέβηκε κατά καιρούς στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Σαν μόδα άνοιξαν όλοι ο ένας μετά τον άλλο Σουπερ Μάρκετ, φρουταρίες, περίπτερα, κέντρα αναψυχής, μπούκικα και ακολούθως έγιναν όλοι χρηματιστές παρατώντας πολλές φορές τις επικερδείς τους εργασίες απλά και μόνον γιατί ήθελαν επαγγέλματα καλύτερης περιωπής και περισσότερο αναγνωρίσιμα και παραδεκτά.

Είναι πολύ δύσκολο κάποιος να επιτύχει εάν δεν διαθέτει κεφάλαια. Πρέπει να εργαστεί σκληρά, και με πολλή υπομονή να ανεπιχτεί σιγά και σταθερά. Μερικές φορές οι συγκυρίες βοηθούν κάποιους να ανεπιχτούν ξαφνικά και απότομα. Αυτό συνέβη στην Κύπρο στο τέλος της δεκαετίας του 2000 και αρχές του 2010 όπου η οικοδομική βιομηχανία άνθισε και άκμασε δυσανάλογα. Οι μισοί Κύπριοι παρասυρμένοι από την «ευγενή άμυλα» έγιναν Developers και ιδιοκτήτες ακινήτων. Θέλησαν να ξεχωρίσουν και να αποκτήσουν πλούτο και να γίνουν κοινωνικά αναγνωρισμένοι προσπαθώντας να γίνουν «εισοδηματίες», μια εύηχη λέξη που τους άρεσε να την χρησιμοποιούν. Χρησιμοποίησαν την απληστία των τραπεζών που για να κερδίσουν περισσότερα ακολούθησαν ένα εύκολο σύστημα δανεισμού σκορπώντας απλόχερα απεριόριστα δάνεια σε σημείο που για να μην φαλίσσουν επειδή έδωσαν περισσότερα από ότι έπαιρναν πίσω, χρειάστηκε να επιχορηγηθεί η ρευστότητα τους από το Κυπριακό κράτος.

Η έλλειψη κριτικής ικανότητας οδηγεί συνήθως σε λάθος κινήσεις. Η ανωριμότητα, η ανασφάλεια και το επίπεδο του ανθρώπου λειτουργούν αρνητικά σε αυτόν με αποτέλεσμα να νομίζει πως θα μπορέσει να πετύχει καλύτερα αν κάνει ότι κάνουν άλλοι.

Όλα αυτά είχαν αποτέλεσμα όσοι είχαν ακίνητη γη να την πουλήσουν για να κτίσουν διαμερίσματα και να γίνουν εισοδηματίες. Αυτοί απλά έμειναν άκληροι, με αντίκρισμα

μόνο ένα σωρό από μπετόν που δεν τους προσφέρει εισόδημα, ενώ άλλοι που υποθήκευσαν τη γη τους για να κτίσουν διαμερίσματα, τα έχουν και τα βλέπουν άδεια χωρίς ενοικιαστές ή αγοραστές, χωρίς να παίρνουν εισόδημα, ενώ οι τόκοι και τα συναλλάγματα στις τράπεζες τρέχουν. Ο καιρός περνά, τα χρέη αντί να μειώνονται αυξάνονται, οι πιέσεις, οι εκποιήσεις και οι φυλακίσεις το ίδιο, ακόμα ίσως συμβεί το ίδιο όπως την εποχή της Χρηματιστηριακής φούσκας και όπως σήμερα στην Ελλάδα, πολλοί θα είναι που θα τρελαίνονται ακόμα και θα αυτοκτονούν.

7. Η ανάπτυξη του τουριστικού προϊόντος στη Χλώρακα.

Στη Χλώρακα ο κόσμος είχε για ασχολία από αμνημονεύτων χρόνων, κυρίως τη γεωργία. Δυστυχώς τις τελευταίες δεκαετίες οι κάτοικοι πούλησαν σχεδόν όλες τις περιουσίες με απώτερο σκοπό να κτίσουν ένα σπίτι στα παιδιά τους, ή και ορισμένοι δελεαζόμενοι από το έτοιμο χρήμα. Τώρα η γεωργία είναι ανύπαρκτη. Γι αυτό το λόγο οι άνθρωποι άλλαξαν επαγγέλματα, ασχολήθηκαν κυρίως με τη βιομηχανική οικοδομή. Σήμερα όμως με την κρίση σ αυτό τον κλάδο, όσοι ασχολούνται με αυτόν, σχεδόν είναι άνεργοι. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εξευρεθούν νέοι τρόποι απασχόλησης.

Κατά τη γνώμη μου ένας κλάδος που μπορεί να αποδώσει και να αναπτύξει τον τόπο, είναι ο τουρισμός. Πρέπει σαν κοινότητα να επενδύσουμε σε αυτόν. Είναι μια περιοχή που περιβάλλεται με ωραιότατη θάλασσα που ποικίλει σε μορφολογία καθιστώντας την όμορφη και ενδιαφέρουσα με εναλλαγές στο τοπίο, όπου συναντά το μάτι αμμώδεις παραλίες, απότομες πετρώδεις ακτές, ήσυχα καταγάλανα νερά και μεγάλες τρικυμίες με ξεχωριστή αγρια ομορφιά που εξάπτουν τη φαντασία.

Εκμεταλλευόμενοι τις ομορφίες της θάλασσας μας, αρκετοί ξενοδοχοί συνειδητά επέλεξαν εδώ και δεκαετίες και επένδυσαν στον Τουρισμό. Έτσι αυτή τη στιγμή υπάρχουν 8 μεγάλες τουριστικές μονάδες που θα μπορούσαν εύκολα να απορροφήσουν ολόκληρο το εργατικό δυναμικό της κοινότητας. Μπορεί ακόμα συνεπακόλουθο της λειτουργίας των ξενοδοχείων να αναπτυχτεί ο κλάδος των υπηρεσιών ώστε σε αυτόν να εργαστούν πλήθος άλλων εργαζομένων ως ιδιοκτήτες ή ως υπάλληλοι. Θα μπορούσαν οι τουρίστες να επισκέπτονται την κοινότητα, να ψαρεύουν, να βλέπουν τα αξιοθέατα και να διασκεδάζουν στα κέντρα αναψυχής ή στα παραδοσιακά καφενεία της Χλώρακας. Ο πληθυσμός δεν είναι τόσο μεγάλος, έτσι πιστεύω ο τουριστικός κλάδος από μόνος του μπορεί να απορροφήσει όλο το εργατικό δυναμικό του τόπου, μπορεί από αυτόν να λειτουργήσουν πολλές άλλες επιχειρήσεις, μπορεί να καταστεί δυνατό εργαλείο ανάπτυξης και προόδου. Δηλαδή, σωτήριες μπορεί να αποβούν οι επενδύσεις σε αυτόν. Πρέπει να καταλάβουμε την αναγκαιότητά του ως αντίδοτο στην οικονομική κρίση και με έξυπνο σχεδιασμό να φροντίσουμε να τον προωθήσουμε και να τον αναπτύξουμε.

Για να το πετύχουμε αυτό, πρέπει άμεσα να πραγματοποιηθούν έργα υποδομής που χρήζουν προτεραιότητας: Να ανασκευαστούν άμεσα οι χαλασμένοι δρόμοι και πεζοδρόμια που οδηγούν στις παραλίες και να ηλεκτροφωτιστούν. Να διατεθεί μικρό λεωφορείο για τη δωρεάν διακίνηση των τουριστών τις απογευματινές ώρες.

Οι δρόμοι που εφάπτονται της κεντρικής πλατείας να αξιοποιηθούν και ως σύνολο με την ίδια την πλατεία να απο-

τελέσουν ενιαίο εργο κεντρικό πυρήνα και άξονα της κοινότητας.

Τα μουσεία τέχνης και πολιτισμού, τα θέατρα, οι αρχαιότητες, οι εκκλησίες, οι παραλιακοί πεζόδρομοι, τα μονοπάτια και τα πάρκα της φύσης, η έκδοση αδειών λειτουργίας στα κέντρα αναψυχής ώστε να μπορούν να λειτουργούν απρόσκοπτα, οι διοργανώσεις μουσικών και θεατρικών παραστάσεων, η κατασκευή και έκδοση τουριστικού οδηγού, η δημιουργία ηλεκτρονικής βιβλιοθήκης και η ευρύτερη χρήση του Διαδικτύου ως ξεχωριστή πολιτική για πολλές παρεμβάσεις στα ξένα μέσα ενημέρωσης, όλα αυτά θα μπορούσαν να είναι πόλοι έλξης για τους ξένους επισκέπτες.

Είναι πολύ αναγκαίο να επενδύσουμε στον τουρισμό, κυρίως γιατί είναι η τωρινή εποχή ευνοϊκή για τον τόπο μας. Το γεγονός ότι υπάρχουν πολιτικές και στρατιωτικές ανακατατάξεις στις γειτονικές μας χώρες και παράλληλα οι προσπάθειες που κατεβλήθησαν από τους φορείς του τόπου, βοήθησε στην προσέλκυση επισκεπτών.

Η γενική εκτίμηση των περισσοτέρων είναι ότι η Κύπρος ωφελείται από τις διεθνείς εξελίξεις. Γιατί όμως να εξαρτώμεθα από συγκυρίες γεγονότων εάν και εφόσον υπάρχουν, και όχι στις ίδιες τις δυνάμεις μας;

Πιστεύω θα ήταν χρήσιμη η δημιουργία υπηρεσίας ή επιτροπή τουρισμού στο Κοινοτικό Συμβούλιο της Χλώρακας που θα ασχολείτο με την επίλυση των προβλημάτων του σήμερα και τον σχεδιασμό του αύριο σε σχέση με την ανάπτυξη του τουρισμού στην κοινότητα μας.

Αυτού του είδους κινήσεις ανοίγουν δρόμους για ανάπτυξη και βάζουν θεμέλια για τα επόμενα χρόνια.

8. Η Χλώρακα ως τουριστικός προορισμός.

Στη Κύπρο ο τουρισμός έχει συνδεθεί εδώ και χρόνια με το ωραίο κλίμα και τις καθαρές θάλασσες. Στη Χλώρακα υπάρχουν περίπου 10 ξενοδοχεία που όταν γεμίζουν, πολλά έχει να ωφεληθεί ολόκληρη η κοινότητα. Μπορούμε ως αρχές και ως κάτοικοι να ενεργήσουμε με τρόπο που αυτό να συμβαίνει, ώστε έτσι να υπάρχει αμοιβαίο όφελος. Οι τουρίστες να χαίρονται, να μας διαφημίζουν και να μας ξανάρχονται. Οι ξενοδοχοί να αμείβονται και να πληρώνουν τις οφειλές τους στην κοινότητα, και οι κάτοικοι να μπορούν να επενδύουν στον τουρισμό.

Ο τουρίστας ευκολότερα θα διαλέξει τον τόπο μας αν εδώ συναντήσει ένα προσεγμένο περιβάλλον που είναι φυσική και απαραίτητη προϋπόθεση για όμορφες διακοπές. Αν βρει άγρια φύση και βλάστηση, μονοπάτια της φύσης και πάρκα. Καλά ξενοδοχεία και παραλίες, καλές υπηρεσίες και κέντρα αναψυχής. Καλές υποδομές, αξιοθέατα και φιλοξενία. Πολλά από αυτά τα έχουμε, είναι μέρη που μπορούν να κρατήσουν τους επισκέπτες περισσότερες μέρες, που θα τους προσφέρουν κάτι διαφορετικό από μια ομπρέλα στις παραλίες, κοκτέιλς στην πισίνα και ένα καλό δωμάτιο σε ένα καλό ξενοδοχείο.

Διαθέτουμε ωραίες παραλίες, κοσμοπολίτικα ξενοδοχεία και άλλα ωραία πράγματα που άμα τα αξιοποιήσουμε, πολλούς θα μπορούσαν να εκκύσουν. Διαθέτουμε θέατρο, αρχαίες εκκλησίες, παραλιακούς πεζόδρομους. Οι κάτοικοι είναι φιλόξενοι και πρόθυμοι να καλωσορίσουν και να εξυπηρετήσουν τους ξένους επισκέπτες. Διαθέτουμε πολιτισμό, παράδοση, ποιότητα, υπηρεσίες, ιστορία.

Με την προστασία του περιβάλλοντος και με την ενίσχυση του, με τους πολλούς δημόσιους χώρους πρασίνου που διαθέτουμε και με την κατασκευή του μεγάλου πάρκου στη περιοχή Κοτσιάς, μπορούμε να έχουμε πράσινο του-

ρισμό. Με τις βαθιές καθαρές θάλασσες και τα αρχαία πηλίνα αντικείμενα που ευρίσκονται κατάσπαρτα στις θάλασσες μας, μπορούμε να έχουμε καταδυτικό τουρισμό. Με το θέατρο που μόλις πρόσφατα αποκτήσαμε μπορούμε να διοργανώσουμε παραστάσεις φίλιες προς τους επισκέπτες ώστε να γίνει πόλος έλξης για πνευματικούς ανθρώπους ντόπιους και ξένους..

Είναι αυτά μερικά επιχειρήματα που μπορούν να είναι απάντηση στο ερώτημα γιατί να μας προτιμούν οι τουρίστες. Είναι και άλλα που μπορούμε, όπως να φιλοξενήσουμε συνέδρια, να διαφημίσουμε την ιστορία μας και το μουσείο αγώνος, να φτιάξουμε λαογραφικό μουσείο, να διαμορφώσουμε την κεντρική πλατεία, να επισκευάσουμε και να φωτίσουμε τους δρόμους που οδηγούν στις παραλίες.

Δημιουργώντας αυτές τις υποδομές, καθώς επίσης και ειδικό φορέα διαχείρισης και διαφήμισης, θα έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα και ο τόπος μας θα μπορούσε να ξεχωρίσει, να ευημερήσει και να παράξει εισόδημα και πλούτο.

8. Φεστιβάλ αγγουριού της Χλώρακας, εισηγήσεις από τον Κυριάκο Ταπακούδη.

Επειδή από τη μια ως θέμα και ως λέξη το αγγούρι δεν έχει καθ'εαυτό να δώσει κανένα νόημα, αλλά από την άλλη με αυτό η Χλώρακα είναι ιστορικά στενά συνδεδεμένη έτσι που η επιτροπή και οι φίλαθλοι του ποδοσφαιρικού σωματείου Ακρίτας αποφάσισαν να το καθιερώσουν ως μόνιμη γιορτή και φεστιβάλ, θα κάνω ορισμένες εισηγήσεις που είναι σκέψεις δικές μου βγαλμένες ύστερα από παρατήρησή μου στο περσινό φεστιβάλ το οποίο στέφτηκε με απόλυτη επιτυχία: Παρατήρησα ότι ο κόσμος ανταποκρίθηκε, σημάδι ότι υπάρχει ενδιαφέρον γι αυτές τις εκδηλώσεις. Πέρσι ήταν μια συγκεντρωση συνεύρεσης μεταξύ φαγητού και διασκέδασης υπό τους ήχους λαϊκής ορχήστρας. Ίσως φέτος η μπορούσε να εμπλουτιστεί με κάτι διαφορετικό που να είναι ωφέλιμο και σε συνδυασμό με τα βασικά που ελκύουν τον κοσμο όπως καλή οργάνωση, φιλοξενία, φαγητό και διασκέδαση, να προσφέρουν ταυτόχρονα στους καλεσμένους μια διαφορετική φυγή από την καθημερινότητα και την μονοτονία, να δώσουν πνευματική καλλιέργεια και ψυχική διασκέδαση. Θα μπορούσε κάθε χρόνο στο φεστιβάλ να συμπεριλαμβάνεται κάτι καινούργιο και διαφορετικό. Ίσως φέτος η γιορτή να έχει ως θέμα τους παλιούς φαράδες, τη σύνδεση τους με τη θάλασσα, τις περιπέτειες τους, τους μύθους και τις παλιές παράξενες θαλασσινές ιστορίες. Ίσως να ξεκινούσε η γιορτή με αφήγησης και ομιλίες με κεντρικό θέμα παρεμφερές με την παράδοση της Χλώρακας. Θα μπορούσε ακόμα να είναι γιορτή παραμυθιού και ποιήσης, ή και ιστορίας που η Χλώρακα έχει να επιδείξει πληθώρα αγώνων και αγωνιστών. Ακόμα η γιορτή εμπλουτισμένη με θεατρικές παραστάσεις, σεμινάρια, εκθέσεις βιβλίου και ότι άλλο ωφέλιμο δει, θα μπορούσε να καταστεί ωφέλιμος και χρήσιμος θεσμός για όλη την κοινωνία της Χλώρακας, αλλά και της Πάφου. Ένα φεστιβάλ που θα γίνεται με σκοπό την συνεύρεση των χωριανών, την διασκέδαση τους, αλλά ταυτόχρονα και την ανάδειξη των πολιτιστικών μας θησαυρών καθώς και την μετάδοση πνευματικής μορφωσης και ψυχικής τέρψης, πιστεύω οι υπεύθυνοι μιας τέτοιας γιορτής θα χαίρονταν διπλά, αφού ήδη ξέρουμε ότι αυτοί που απαρτίζουν την ομάδα του Ακρίτα είναι άνθρωποι αξιόλογοι, νέοι με όρεξη για προσφορά και που πέρσι μας απέδειξαν ότι πολλά μπορούν να καταφέρουν.

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

Αγία Ελένη. Κόρη ξενοδόχου, είχε γεννηθεί στο Δρέπανον της Βιθυνίας (που αργότερα ονομάστηκε Ελενόπολις, (προς τιμήν της) κι εκεί τη γνώρισε - γύρω στο 270 - ο ευγενής αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού Κωνσταντίνος ο Χλωρός ο οποίος και τη νυμφεύθηκε. Όταν αργότερα (293) ο Κωνσταντίνος επρόκειτο να

ανακηρυχθεί καίσαρ της υπαρξίας της Γαλατίας (κατά τις μεταρρυθμίσεις του Διοκλητιανού), τη χώρισε για να νυμφευθεί τη Θεοδώρα, ανεψιά του αυγούστου της Δύσης Μαξιμιανού. Ο Κωνσταντίνος την είχε νυμφευθεί με βάση πρόνοια ειδικού νόμου που επέτρεπε το γάμο αξιωματικών με γυναίκες λαϊκής καταγωγής αλλά είχε υποχρεωθεί να τη χωρίσει προκειμένου να γίνει καίσαρ, εφόσον η ρωμαϊκή νομοθεσία θεωρούσε ασυμβίβαστους τέτοιους γάμους με την άνοδο σε υψηλά αξιώματα. Η Ελένη έδειξε κατανόηση, αποσύρθηκε από το δημόσιο βίο και παρέμεινε στην Ανατολή. Επανεμφανίστηκε μετά την ανάδειξη του γιου της, του Μεγάλου Κωνσταντίνου, σε μονοκράτορα. Αναφέρεται ότι η ίδια τον είχε επιπλήξει κι είχε εκφράσει φρίκη όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος σκότωσε τον ίδιο του το γιο - τον Κρίσπο - αλλά πιστεύεται ότι και η ίδια είχε ίσως αναμειχθεί στη δολοφονία της συζύγου του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Λίγο πριν από το θάνατό της το (328) η αγία Ελένη πήγε στην Παλαιστίνη, το 326, όπου και θεωρείται ότι βρήκε στην Ιερουσαλήμ το τάφο και τον σταυρό του Χριστού τον επόμενο χρόνο. Σύμφωνα δε προς την παράδοση, χρηματοδότησε την οικοδόμηση, εκεί, χριστιανικών ναών (όπως της Αναστάσεως, της Αναλήψεως αλλά και της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ), το ίδιο δε έπραξε και στην Κύπρο. Η τοπική - κυπριακή - παράδοση λέγει ότι η αγία Ελένη είχε βρει την Κύπρο σχεδόν έρημη.

Πυγμαλίων. Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, ο πρώτος βασιλιάς της Κύπρου ήταν ο Πυγμαλίων. Ήταν εξαιρετος γλύπτης και έφτιαξε από ελεφαντόδοντο το άγαλμα της Γαλάτειας. Το άγαλμα ήταν πολύ όμορφο και έμοιαζε τόσο με αληθινό, σε σημείο ο Πυγμαλίων να το ερωτεύει και να το αποκαλεί σύζυγό του. Ο Πυγμαλίων άρχισε να χάνει τα λογικά του και παρακάλεσε την Αφροδίτη, την θεά του Έρωτα, να ζωντανέψει το άγαλμα. Η Αφροδίτη λυπήθηκε τον Πυγμαλίωνα και ζωντανέψε το άγαλμα. Τελικά ο Πυγμαλίων παντρεύτηκε την Γαλάτεια και απέκτησαν έναν υιό, τον Πάφο, από τον οποίο πήρε το όνομά της η πόλη της Πάφου.

Περικλής (495 – 429 π.Χ.). Αθηναίος στρατηγός, πολιτικός και έξοχος ρήτορας που κατεύθυνε με τον λόγο του τους συμπολίτες του, παρόλο που στην Αθήνα τις αποφάσεις τις έπαιρνε πλειοψηφικά ο λαός. Δεν ήταν δημαγωγός σαν τον διάδοχό του Κλέωνα, αλλά είχε ρητορική δεινότητα. Για το γαλήνιο ύφος του ονομάστηκε Ολύμπιος. Κυβέρνησε την Αθήνα από το 399 ως το 429 π.Χ. Κατά την διάρκεια της διακυβέρνησής του έγιναν όλα τα μεγάλα έργα στην Αθήνα (όπως ο Παρθενώνας και η Ποικίλη Στοά) που σημάδεψαν για πάντα το μεγαλείο της πόλης. Δεν είναι τυχαίο που ο 5ος αιώνας π.Χ. ονομάστηκε και χρυσός αιώνας του Περικλή. Δυστυχώς είχε τέλος που δεν του ταίριαζε. Πέθανε από λοιμό όταν οι Αθηναίοι κλείστηκαν εντός των Μακρών Τειχών της πόλης για να προ-

στατευτούν από την πολιορκία των Σπαρτιατών στην αρχή του πελοποννησιακού πολέμου.

Οι φράουλες βελτιώνουν το σεξ. Εάν θέλετε να αυξήσετε την ερωτική επιθυμία σας ή του/της συντρόφου σας, φάτε φράουλες. Σύμφωνα με διάσημο διατροφολόγο, οι φράουλες είναι αποτελεσματικότερο αφροδισιακό από τα μύδια. Ο βρετανός διατροφολόγος υποστηρίζει ότι οι φράουλες και τα βατόμουρα έχουν υψηλή περιεκτικότητα ψευδάργυρου στους σπόρους τους. Επειδή όταν τρώμε τα φρούτα αυτά, τα τρώμε ολόκληρα και δεν αφαιρούμε τους σπόρους, ανεβάζουμε τα επίπεδα ψευδάργυρου στον οργανισμό μας. Ο ψευδάργυρος θεωρείται φυσικό αφροδισιακό: αυξάνει την παραγωγή τεστοστερόνης και σπέρματος στους άνδρες και αντίστοιχα κάνει τις γυναίκες πιο δεκτικές στο σεξ. Σύμφωνα με τον ίδιο ερευνητή, εάν ένας άνδρας κάνει έρωτα τρεις φορές μέσα σε ένα 24ωρο, καταναλώνει όλα τα αποθέματα ψευδάργυρου στον οργανισμό του. Οι φράουλες και τα βατόμουρα είναι πλούσια και σε αντιοξειδωτικά και βελτιώνουν την κυκλοφορία του αίματος στα γεννητικά όργανα. Μαζί, λοιπόν, με τα κεριά και τη ρομαντική μουσική, φάτε μια χούφτα φράουλες ή βατόμουρα όταν θέλετε να αυξήσετε την ερωτική διάθεση!

Οι Φαρισαίοι. Οι φαρισαίοι ήταν τάξη ανθρώπων θρησκευτική που όταν πρωτοδημιουργήθηκε διακατείχεται τα πιά άγνά θρησκευτικά στοιχεία. Με την πάροδο όμως του χρόνου έχασε την ουσία της πνευματικής ζωής, κατάντησε η άκρα δεξιά πτέρυγα της θρησκευόμενης κοινωνίας. Στις ημέρες του Χριστού διέκρινε αυτή την τάξη ο άκαιρος ζήλος, η τυπολατρία, η εμπάθεια, η πίστη σε ανθρώπινες ψευδοσυντηρητικές παραδόσεις οι οποίες στη συνειδηση τους είχαν υποκαταστήσει το νόμο της Γραφής, και κυρίως η αλαζονία και η υποκρισία. Στο λαό επιβλήθηκαν ως πρόσωπα απληθίασσης και φοβερής αγιότητας, ως ταμπό και αποκαλούσαν τους εαυτούς τους δικαίους και τέλειους. Ο απλός λαός όμως στο βάθος της συνειδήσεώς του θεωρούσε τους αγίους του φαρισαϊκού τύπου ως ανάξιους κάθε εμπιστοσύνης.

Φιλοσοφία είναι η σκέψη πάνω στην ίδια τη σκέψη και τις δυνατότητες της. Ετυμολογικά είναι σύνθετη και προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό φιλείν (που σημαίνει αγάπη) και τη λέξη σοφία. Η φιλοσοφία ασχολείται με ερωτήματα ή απορίες που μπορούμε να αποκαλέσουμε οριακά, θεμελιώδη, ή έσχατα. Η αναζήτηση απαντήσεων σε ερωτήματα που πιθανά ξεπερνούν τις ανθρώπινες γνωστικές δυνατότητες, ακόμα κι αν αυτά παραμείνουν τελικά αναπάντητα, βοηθά στη διερεύνηση των ορίων της ανθρώπινης σκέψης.

Ακτιβιστές. Είναι κοινωνικό κίνημα, αλλά και φιλοσοφικό ρεύμα, που ασχολείται με καθημερινά ζητήματα σχετικά με την Ρύπαση του περιβάλλοντος, την Φύση, την προστασία των Ζώων, την Διατροφή, κ.α. Οι ακτιβιστές πιστεύουν ότι τα κράτη σε παγκόσμια κλίμακα στην προσπάθειά τους να εξυπηρετήσουν την καπιταλιστική ελίτ που τα κυβερνά, δηλ. τους πλούχιοντες, βιομηχάνους, τραπεζίτες, εφοπλιστές κ.α, προβαίνουν σε ενέργειες που βλάπτουν τους πολίτες τους. Επομένως, η μόνη δυνατή διέξοδος είναι η συστείρωση των πολιτών σε ακτιβιστικές οργανώσεις και μέσα από διαμαρτυρίες, συγκεντρώσεις κ.α. να ματαιώνουν τα σχέδια αυτά.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, μια μικρή-μικρή μελέτη.

Εν αρχή ην ο Λόγος, και ο Λόγος ην προς τον Θεόν, και Θεός ην ο Λόγος. Ούτος ην εν αρχή προς τον Θεόν. Πάντα δι' αυτού εγένετο, και χωρίς αυτού εγένετο ουδέ εν ό γέγονεν.

Λόγος είναι η ικανότητα του ανθρώπου να επικοινωνεί κυρίως με τη γλώσσα η οποία είναι η διάλεκτος της συνεννόησης δια των λέξεων. Είναι το απαραίτητο μέσο για να επικοινωνεί και να γνωρίζει το περιβάλλον του. Με μια ολοκληρωμένη γλωσσική αγωγή, ο ομιλητής κάθε γλώσσας είναι σε θέση να συνδυάζει τη γνώση του συστήματος της γλώσσας, για την παραγωγή και την πρόσληψη μηνυμάτων.

Η δύναμη και ο πλούτος της ελληνικής γλώσσας μας γεμίζει αισιοδοξία, αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη στο ποιοί είμαστε και τι μπορούμε να καταφέρουμε. Η υπεροχή της είναι τόσο μεγάλη, ώστε κατέκτησε την ανθρωπότητα. Αν αυτή λείπει, ίσως εκλείψει και ο πολιτισμός. Η γλώσσα μας από τη αρχαιότητα μέχρι σήμερα έχει να επιδείξει έναν εντυπωσιακό πλούτο καθώς μιλιέται και εξελίσσεται μέσα στους αιώνες. Γι αυτό όλοι οι Έλληνες θα πρέπει να μιλούν, να γράφουν και να σκέφτονται με σωστά ελληνικά, αφού η γνώση αυτής της γλώσσας είναι που μας ταυτοποιεί ως Έλληνες.

Είναι όμως ακόμα η γλώσσα μας όμορφη για όποιον την κατέχει καλά και δύναται να την γράφει καλύτερα, διότι έτσι μπορεί να ξεφεύγει απ τους κανόνες με αποτέλεσμα καθώς την λέει να έχει τη μελωδία της, την ποίηση της, το ρυθμό της και την ρητορεία της και τέτοια που είναι να είναι καλύτερη απ' όλες τις άλλες για αυτόν που την γράφει και την συνταιριάζει.

Παρακάτω παραθέτω ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη προς απόδειξη της αραιότητας της:

Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική, το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου,
μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου...
Εκεί σπάροι και πέρκες ανεμόδαρτα ρήματα, ρεύματα πράσινα μες στα γαλάζια όσα είδα στα σπλάχνα μου ν' ανάβουνε,
σφουγγάρια, μέδουσες, με τα πρώτα λόγια των Σειρήνων όστρακα ρόδινα με τα πρώτα μαύρα ρίγη...
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα μαύρα ρίγη...
εκεί ρόδια, κυδώνια, θεοί μελαχροinoί, θείοι κ' εξάδελφοι το λάδι αδειάζοντας μες στα πελώρια κιούπια.
Και πνοές από τη ρεμματιά ευωδιάζοντας λυγαριά και σχίνο, σπάρτο και πιπερόριζα με τα πρώτα πιπίσματα των σπίνων ψαλμωδίες γλυκές με τα πρώτα-πρώτα Δόξα Σοι...
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα-πρώτα Δόξα Σοι!...
εκεί δάφνες και βάγια, θυμιατό και λιβάνισμα τις πάλες ευλογώντας και τα καριοφίλια στο χώμα το στρωμένο με τ' αμπελομάντιλα, κνίσεις, τσουγκρίσματα και Χριστος Ανέστη με τα πρώτα σμπάρα των Ελλήνων!
Αγάπες μυστικές με τα πρώτα λόγια του Ύμνου...
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα λόγια του Ύμνου!..
(Οδυσσέας Ελύτης)

Μια γλώσσα δεν χάνεται όσο υπάρχουν άνθρωποι που την μιλούν, επίσης ένας λαός δεν χάνει την οντότητα του όσο μιλά την γλώσσα του. Είναι η γλώσσα κύριο στοιχείο της ταυτότητας ενός λαού και βασικό σημείο αναφοράς για την περασμένη, τη σύγχρονη και τη μελλοντική πορεία του. Η γλώσσα σημαίνει πράξη, ο κόσμος μας είναι η γλώσσα μας. Ο κόσμος μας είναι ένας κόσμος κειμένων προφορικών και γραπτών. Η γλώσσα στις πραγματικές της διαστάσεις είναι η σκέψη, ο πολιτισμός, η ιστορία και όλη η υπόσταση ενός λαού.

Έτσι και για μας η Ελληνική γλώσσα είναι η κουλτούρα του λαού μας, στοιχείο της ταυτότητάς του και κομμάτι πολιτισμού μας.

Ο Αντώνιος Αντωνάκος καθηγητή Φιλολογος, Ιστορικός και Ερευνητής στο βιβλίο του «Εισ οiwνός Άριστος, αμύνησθαι περί γλώσσης», αναφέρει:

Η μόνη γλώσσα στον κόσμο που ομιλείται συνεχώς επί 4000 έτη είναι η Ελληνική. Εμπριέχει λέξεις που περικλείουν ολόκληρη φιλοσοφία και ο λόγος της είναι λακωνικός, δηλαδή σύντομος, περιεκτικός και φιλοσοφημένος. Είναι η μητέρα γλώσσα που τροφοδότησε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Οι ξένες γλώσσες διαθέτουν και χρησιμοποιούν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό ελληνικών λέξεων που αν αφιερωθούν, οι γλώσσες αυτές δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν. Δεν υπάρχει λέξη η οποία είναι δηλωτική έννοιας σκέψεως εκφράσεως ή επιστήμης που να μην είναι ελληνική.

Είναι η μόνη που μπορεί να αποδώσει κάτι με ακριβολογία. Η αρχαία ελληνική γλώσσα ήτο και είναι η ανωτέρα όλων των παλαιότερων και νεωτέρων γλωσσών. Ακόμα έχει διαπιστωθεί ότι η ελληνική γλώσσα ενισχύει την λογική και τονώνει τις ηγετικές ικανότητες.

Η ελληνική γλώσσα παρουσιάζει μια μοναδική διαχρονικότητα. Λέξεις και φράσεις που λέμε σήμερα είναι ίδιες και απαράλλαχτες από την αρχαία εποχή. Εξ αιτίας του απλού φθογγολογικού συστήματος που χρησιμοποιεί η εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας, καθίσταται εύκολη και στον απλό άνθρωπο ο οποίος μπορεί να μάθει να διαβάσει και να γράφει και επομένως να παρακολουθεί το πολιτικό γίνεσθαι και να συμμετέχει σ' αυτό, πράγμα που δεν έγινε σε λαούς με πολύπλοκα γλωσσικά συστήματα (Κίνα, Αίγυπτος). Μόνο στην Ελλάδα το «Τις αγορεύειν βούλεται», έγινε πράξη και ο καθένας χωρίς να φοβάται μπορούσε να εκφράσει την σκέψη του μέσω του μεγαλείου της ελληνικής λαλιάς. Η Ελληνική γλώσσα δέχτηκε λίγες επιρροές παρ' όλες τις μακροχρόνιες κατακτήσεις του ελληνικού εδάφους από διάφορους κατακτητές και πήρε πολύ λίγες λέξεις από αυτούς ενώ, αντιθέτως, τους έδωσε πολύ περισσότερες.

Η ελληνική γλώσσα είναι αυτόφωτη, αυτάρκης και πρωτότυπη, δια τούτο είναι και μοναδική. Αυτόφωτη διότι δημιουργήθηκε από Έλληνες, αυτάρκης διότι περιλαμβάνει ειδικές ελληνικές λέξεις για να δηλώσει ακόμη και τις απυροελάχιστες διαφορές ομοειδών πραγμάτων και πρωτότυπη διότι η ανθρωπότης προστρέχει πάντοτε σ' αυτήν για όποια νέα λέξη χρειασθεί να δημιουργηθεί.

Συμπέρασμα: Η Ελληνική γλώσσα είναι το αίμα που κυλά στο σώμα του πολιτισμού. Μεταφέρει όλα τα θρεπτικά συστατικά και αποβάλλει όλα τα άχρηστα. Το ελληνικό όμως δεν είναι ένα οποιοδήποτε αίμα, αλλά αυτό της τέταρτης πνευματικής ομάδος. Αυτή που δίνει πνευματικό αίμα σε όλες τις άλλες αλλά δέχεται μόνο από την ίδια

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Παράπονα πολιτών Χλώρακας. Σύμφωνα με αναφορές που μας έγιναν από κατοίκους της Χλώρακας, στη κοινότητα συμβαίνει να υπάρχει πλήρης ακυβερνησία, οι υπηρεσίες του Κοινοτικού Συμβουλίου λειτουργούν σαν να είναι ακέφαλες και δεν υπάρχει τάξη στις εργασίες τους. Μας καταγγέλλεται ότι η καθαριότης είναι πολύ υποβαθμισμένη, σε πολλούς δρόμους και αυλές υπάρχουν αμέτρητα μπάζα, και ενώ ζητούν απο τους αρμοδίους να τα σηκώσουν, αυτό δεν συμβαίνει παρα μονο σε "ημέτερες" περιπτώσεις. Επίσης, ενώ είναι καλοκαιρινή περίοδος, ο παραλιακός πεζοδρόμος είναι σε αξιοθρήνητη κατάσταση και οι παραλίες λερωμένες, ακάθαρτες, γεμάτες σκουπίδια, και οι κάλαθοι αχρήστων παραμένουν γεμάτοι χωρίς να αδειάζονται. Στο Κοινοτικό κοιμητήριο επικρατεί επίσης ακαταστασία, κλώνοι κυπαρισσιών που έχουν κοπεί και έχουν προκαλέσει ζημιές σε τάφους παραμένουν εκεί χωρίς να απομακρύνονται. Παράπονα τέλος εκφράζουν ξένοι και ντόπιοι ότι ενώ υπάρχουν αποχωρητήρια κοινής χρήσης, ορισμένα απο αυτά (σε εκκλησιές κυρίως) είναι χαλασμένα ή κλειδωμένα (με δικαιολογία ότι τα λερώνουν ή τα σπάζουν), και διερωτώνται εάν είναι καλύτερα αντί τα αποχωρητήρια, να λερώνονται οι αυλές των εκκλησιών.

Εκκλησία της Χλώρακας. Σε απάντηση του δημοσιεύματος μας ότι τα αποχωρητήρια στις εκκλησίες τη Χλώρακας παραμένουν κλειστά ή σπασμένα και λερωμένα, επίτροπος της εκκλησίας μας είπε ότι επειδή τα λερώνουν ή και τα σπάζουν και δεν υπάρχουν χρήματα για συντήρησή τους, τα ανοίγουν για τους πιστούς μονο όποτε υπάρχει λειτουργία. Το ερώτημα που γεννιέται είναι, τις μέρες που δεν λειτουργούν οι εκκλησίες, τι πρέπει να πράττει όποιος έχει ανάγκη, μήπως να λερώνει τις αυλές των εκκλησιών; Σε έρευνα μας, διαπιστώσαμε ότι τα αποχωρητήρια στο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου είναι πάντα ανοιχτά και καθαρά. Βλέπετε αυτά χρησιμοποιούνται και από τουρίστες, είναι ένας από τους λόγους που παραμένουν ανοιχτά, και ακόμα το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου ανήκει στην περιουσία του ξενοδοχείου, έτσι σ αυτό δεν έχουν δικαίωμα απόφασης οι επίτροποι των άλλων εκκλησιών της Χλώρακας με αποτέλεσμα κατόπιν απόφασης της διεύθυνσης του ξενοδοχείου να παραμένουν ανοιχτά για κοινή χρήση, να καθαρίζονται και να συντηρούνται. Τα κοινά αποχωρητήρια πρέπει να παραμένουν ανοιχτά για τον κοσμο και οι εκκλησιαστικοί επίτροποι πρέπει να δουν το θέμα από την υγειονομική σκοπιά, να το δουν ως ζήτημα που άπτεται της υγείας των ανθρώπων και ως ανάγκη για να υπάρχει καθαριότητα στον περιβάλλοντα χώρο.

Υπέστειλαν και έκλεψαν ελληνική σημαία στη Χλώρακα. Στις 14 Ιουλίου ετάφησαν οι νεκροί στρατιώτες και πυροσβέστες, θύματα από την έκρηξη των κοντινερ που ήταν γεμάτα δυναμίτιδα στη Ναυτική βάση Ζυγίου. Με τιμή σκεπάστηκαν με την Ελληνική σημαία και τιμήθηκαν σαν ήρωες. Διότι σε όσους αφιερώνουν τη ζωή τους στην πατρίδα, αξίζει αυτή η μεγάλη τιμή, γιατί είναι η σημαία σύμβολο για ελευθερία της πατρίδας. Σε ένα άλλο ήρωα αγωνιστή της ΕΟΚΑ που πέθανε πρόσφατα, ανήρτησαν την Ελληνική σημαία δίπλα στο μνήμα του για να συντροφεύει τον νεκρό αγωνιστή που τόσο την αγάπησε και αγωνίστηκε γι αυτήν. Ήταν στο μνήμα του Χριστάκη Έυζωνα αντάρτη της ΕΟΚΑ που απεβίωσε πρόσφατα. Αγάπησε

τόσο πολύ τη σημαία του Έθνους, που ζήτησε στο κρεβάτι του πόνου πριν αποβιώσει να την έχουν δίπλα του να την χαιρείται και να την χαιρετά. Που στον τάφο του την ψήλωσαν στο κοντάρι για να τον σκιάζει. Ήταν αναρτημένη για μικρό ελάχιστο σημάδι ένδειξης αναγνώρισης της προσφοράς του στην πατρίδα του.

Αυτή την μαύρη ημέρα του πένθους, επέλεξαν τραμπούκοι ανθέλληνες να κατεβάσουν και να κλέψουν τη σημαία από τον τάφο του αγωνιστή.

Άμυαλοι, ανίδεοι ίσως της αξίας του Εθνικού συμβόλου, με την ενέργεια τους βανδάλισαν το χώρο και πρόσβαλαν ολόκληρη την κοινότητα της Χλώρακας, αλλά παραπάνω θα πρέπει να ξέρουν, πρόσβαλαν τους εαυτούς τους και έδειξαν ότι είναι μικροί θρασυδείλιοι που δρουν μονο στο σκότος της νύχτας. Διότι οι άξιοι άνθρωποι κυκλοφορούν και δρουν υπό το φως της ημέρας δίχως να έχουν να κρύψουν άνομες ενέργειες.

ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΧΛΩΡΑΚΑ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 1974

Τη μνήμη των Χλωρακιωτών πεσόντων και αγνοουμένων για την

ελευθερία και την ανεξαρτησία της Κυπριακής Δημοκρατίας τίμησε η κοινότητα της Χλώρακας. Στις 10 Ιουλίου τελέστηκε μνημόσυνο των πεσόντων στην εκκλησία της Παναγίας Χρυσοαιματούσης, ενώ ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων. Το μνημόσυνο οργάνωσε το Κοινοτικό Συμβούλιο Χλώρακας, και σ αυτό προέσπε ο επίσκοπος Αγίου Νεοφύτου κ. Λεόντειος.

Δυστυχώς η διοργάνωση του μνημοσύνου ήταν υποβαθμισμένη σε σημείο που δεν καλέστηκε έγκαιρα επίσκοπος για να προστεί, με δικαιολογία ότι δεν έβρισκαν κανέναν εύκαιρο, ως εκ τούτου αυτό απεφεύχθη στο παρά πέντε, με αποτέλεσμα να μην αναγράφεται στην πρόσκληση το όνομα του, κάτι που συζητήθηκε δυσμενώς στην κοινότητα από όλους τους κατοίκους. Επίσης δεν στάλθηκαν προσκλήσεις ως απαιτεί το πρωτόκολλο, π.χ. δεν καλέστηκε η «εφημερίδα της Χλώρακας» για να καλύψει το γεγονός. Ακόμα και οι πληρωμένες ανακοινώσεις στις εφημερίδες δεν αποσταλείκαν σε όλες, ούτε ο τρόπος που ήταν αναγραμμαμένος και καλούσαν τον κοσμο να τιμήσει τους ήρωες ήταν ο ενδεδειγμένος και ο πρόπων. Επίσης δεν καλέστηκαν έγκαιρα βουλευτές και άλλοι προεστοί, με αποτέλεσμα να μην παρευρεθούν επίσημοι στην εκδήλωση. Οι προσκλήσεις δεν δόθηκαν παρά σε ελάχιστους, με αποτέλεσμα η προσέλευση του κόσμου ήταν πενιχρή. Οι συγγενείς των ηρώων ανάστατοι για την υποβάθμιση του μνημοσύνου, επιρρίπτουν ευθύνες για την αποτυχία στο Κοινοτικό Συμβούλιο ισχυριζόμενοι ότι όλα έγιναν επί σκοπού με μονο στόχο τις ερχόμενες τοπικές εκλογές του Δεκεμβρίου, και ρωτούν, τι έχουν να πουν για την απαράδεκτη αυτή κατάσταση ο Προεδρος και οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι που οργάνωσαν το μνημόσυνο; Είναι κρίμα μια τέτοια εκδήλωση τιμής πεσόντων και αγνοουμένων να τιμήσουν μονο μερικές δεκάδες προσώπων, περιλαμβανομένων των συγγενών και αυτών που την οργάνωσαν καθώς και των ελαχίστων υψηλών προσκεκλημένων, ήτι του Κυβερνητικού εκπροσώπου και του βουλευτη του ΑΚΕΛ μόνον.

«Η Πάφος και ο κόσμος της». Μετά την εξαιρετική επιτυχία των δύο πρώτων παρουσιάσεων του ντοκιμαντέρ «Η Πάφος και ο κόσμος της» στη Πάφο και Λεμεσό από τον Παπασταύρο Λεωνίδα, ο ίδιος θέλησε μέσα από την εφημερίδα της Χλώρακας να ευχαριστήσει δημόσια τους συντελεστές που βοήθησαν στην ολοκλήρωση του ντοκιμαντέρ. Ευχαριστεί τις πολιτιστικές υπηρεσίες του υπουργείου παιδείας και πολιτισμού, τις Κυπριακές αερογραμμές για την δωρεάν μεταφορά της αποστολής για μετάβαση στο εξωτερικό, την εταιρεία αυτοκίνηση για τα γυρίσματα και το μοντάζ, όλους τους Δήμους της Πάφου και Λεμεσού, τα Κοινοτικά Συμβούλια της εκκλησιαστικής περιφέρειας Πάφου, την ιερά Μητρόπολη Πάφου, τη Χωρεπισκοπή Αρσινόης, την Ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου, την Ιερά μονή Τιμίου Σταυρού Ομόδους, όλους του μεγάλους και μικρούς χορηγούς που βοήθησαν.

Στη συνάντησή μας είχα την ευχαρίστηση να συνομιλήσω με τον ίδιο τον δημιουργό του έργου, και μέσα από την κουβέντα μας, έμαθα ενδιαφέρουσες λεπτομέρειες, τις οποίες και σας μεταφέρω:

Πολύ ευχαριστημένος δηλώνει ο Παπασταύρος Λεωνίδα από το αποτέλεσμα του όλου έργου διότι ήταν μια επιτυχία μεγαλύτερη από όσο ανέμενε. Παίρνοντας θάρρος εκ του αποτελέσματος, με περισσότερη όρεξη συνεχίζει σε συνεργασία με τις πολιτιστικές υπηρεσίες του Υπουργείου παιδείας τις παρουσιάσεις του έργου. Στις 28 Σεπτεμβρίου στη δημοσιογραφική εστία Λευκωσίας υπό την αιγίδα του Δημάρχου Αλατζάς, στις 30 Σεπτεμβρίου στο πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Πόλεως Χρυσοχούς υπό του Δημάρχου Άγγελου Οδυσσεύς, στις 4 Οκτωβρίου στο σπίτι της Κύπρου στην Αθήνα υπό του πρέσβευς της Κύπρου, στις 6 Οκτωβρίου στον Βόλο, στις 8 Οκτωβρίου στα Ιωάννινα, και στις 10 Οκτωβρίου στη Θεσσαλονίκη. Ακολούθως η αποστολή θα μεταβεί για νέες παρουσιάσεις, στις 10 Ιανουαρίου εκτός Ελλαδικού χώρου. Θα μεταβούν στο παροικιακό κοινοτικό κέντρο Λονδίνου, στο Μπέρμιγχαμ στις 12 Ιανουαρίου και στις 13 Ιανουαρίου στο Μάντσεστερ. Ακολούθως θα υπάρξουν και άλλες, αλλά αυτές θα διευθετηθούν εν τω χρόνω.

Το ντοκιμαντέρ καλύπτει τα ήθη και έθιμα, τα αγροτικά προϊόντα στον τόπο παρασκευής τους, με τον αυθεντικό τρόπο παρασκευής τους, την πατροπαράδοτη Κυπριακή μουσική, τα μουσεία και τις εκκλησίες, τα πατροπαράδοτα επαγγέλματα και εργαλεία, την πολιτιστική κληρονομιά της πόλης και επαρχίας Πάφου. Συγκεκριμένα καλύπτει τις περιοχές Παχιάμους, Τυλληρίας, Πλωμού, Αγίας Μαρίας Χρυσοχούς, Αργάκας, νέου Χωριού, Πανω Γιαλιάς, Πόλεως Χρυσοχούς, Αγία Βαρβάρα, Αγία Μαρινούδα, Άγιο

Δημητριανό, Κάτω και πάνω Ακουρδάλια, Αμαργέτη, Αναρίτα, Πάνω Αρόδες, Αρμίνου, Άρμου, Αρχιμανδρίτα, Ασπρογιά, Γιόλου, Δρυνιά, Γουδί, Δρούσια, Έμπα, Θελέτρα, Ίνια, Κάθηκας, Καλλέπια, Καναβιού, Κελοκέδαρα, Κισσόνεγα, Κοίλη, Κονιά, Κούκλια, Κρήτου Μαρόττου, Κρήτου Τέρρα, Λάσα, Λέμπα, Λεμόνα, Λετύμπου, Λυσός, Μαμώνια, Μανδριά, Μαραθούνα, Μέσανα, Μέσα Χωριό, Μεσόγη, Νατά, Νικόκλεια, Παναγιά, Περιστερώνα, Πολέμι, Σαλαμιού, Σίμου, Σκούλι, Στατός – Άγιος Φώτιος, Στενή, Στρουμπί, Τάλα, Τίμη, Τραχυπέδουλα, Τσάδα, Φιλούσα Κελοκεδάρων, Φιλούσα Χρυσοχούς, Φύτη, Χλώρακα, Χολέτρια, Ψάθι, Ανώγυρα, Όμοδος, Πάχνα, Άγιος Αμβροσίος, Δορά και Άρσος καθώς και τις Ιερές μονές Αγίου Νεοφύτου, Παναγιάς Σαλαμιωτίσσης και Ιερού Τιμίου Σταυρού Ομόδους.

Καλύπτει την ιστορία από το 1821 με αναφορά στον Παπαπότη από την Κοίλη, τους αγωνιστές του 1940, του έπους του 1955, ειδικό αφιέρωμα στην Αγία Τηλλυρία, μέχρι το 1974.

Γίνεται αναφορά στην ονοματολογία των χωριών, καθώς και στην διαχρονική τους ανάπτυξη μέσα από συνεντεύξεις προεστών και αρχόντων των διαφόρων κοινοτήτων.

Επιχείρηση... καθαριότητα. Με ευχαρίστηση παρακολουθούμε αυτές τις μέρες να συμβαίνει γενική καθαριότητα σε όλη την κοινότητα της Χλώρακας. Το Κοινοτικό Συμβούλιο ανέλαβε μια εκστρατεία μεγάλης καθαριότητας και κλαδέματος των δένδρων στις πλευρές των δρόμων, σε ολόκληρη την κοινότητα. Είναι μια εκστρατεία την οποία συγχαίρουμε και επαινούμε. Ύστερα από την κατασκευή πεζοδρόμων σε ορισμένες περιοχές που και αυτή η ενέργεια αξίζει συγχαρητήρια, μας ξάφνιασε ευχάριστα αυτή η μεγάλη εκστρατεία της καθαριότητας. Ελπίζουμε να επεκταθεί και στις παραλίες και να καθιερωθεί πιο τακτικά και επί μονίμου βάσεως. Επειδή η καθαριότητα είναι μίση αρχοντιά, αυτό το παράδειγμα θα έπρεπε να το ακολουθήσουν και άλλοι όπως οργανωμένοι φορείς, σύλλογοι, κόμματα, σχολεία, ακόμη και πολίτες... Εύγε λοιπόν.

Ευστάθιος Χριστοδούλου - Σταθικός. Ο Ευστάθιος Χριστοδούλου που έχαιρε του σεβασμού όλης της κοινότητας της Χλώρακας γιατί ήταν πάντα ευαίσθητος στα κοινωνικά ζητήματα και ήταν πάντα μπροστάρης σε όλους τους κοινωνικούς αγώνες, ήταν μια από τις προσωπικότητες της Χλώρακας. Έχουμε γράψει παλαιότερα ότι θα έπρεπε για ένδειξη σεβασμού στον άνθρωπο, να δοθεί το όνομα του σε οδό της κοινότητας. Το Κοινοτικό Συμβούλιο αν και έχει πάρει θετική απόφαση επί τούτου, οι συγγενείς του Ευστάθιου Χριστοδούλου, παραπονούνται ότι ακόμα τίποτα δεν έχει γίνει. Ας ελπίσουμε η απόφαση του Συμβουλίου να πραγματοποιηθεί σύντομα.

ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ & ΧΗΜΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΟΛΥΜΠΙΑ Κ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ
 AIBMS, FIBMS
 Βιοιατρικός Επιστήμων
 (Λονδίνου)
NEW BLOOD SAMPLING CENTER
 Opposite Papantoniou Supermarket - Chloraka

Λεωφ. Ευαγ. Παλληκαρίδη 95, 8010 ΠΑΦΟΣ - ΚΥΠΡΟΣ
 Τηλ. Εργ.: 26 935389 - Οικίας: 26 270297 - Mobile: 99 683553
 Fax: 26 947949 - e-mail: pavlide@cytanet.com.cy

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΕΛΙΟΣ, ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

1. -Κύριε Μέλιο, ακούγετε το όνομα σας ανάμεσα σε άλλα ονόματα ότι ενδιαφέρεστε να είστε υποψήφιος κοινοτάρχης στις επερχόμενες κοινοτικές εκλογές. Αν αληθεύουν οι φήμες, θα κατέλθετε ως κομματικός του χώρου σας ή άλλως πως;

-Αν και κάποιοι φίλοι συνεργάτες μου λένε ότι είναι πολύ νωρίς, εγώ προσωπικά έχω να πω στους φίλους μου, συγχωριανούς, στα μέλη και οπαδούς των κομμάτων και ιδιαίτερα στον κόσμο του χώρου μου όπου ανήκω ότι η υποψηφιότητα μου εν καιρώ τω δέοντι θα είναι υποψηφιότητα ουσιαστικά ανεξάρτητη και όχι σχήμα λόγου.

2. -Γνωρίζετε τα προβλήματα που θέλουν λύσεις και τις αγωνίες των κατοίκων της κοινότητας σας για μια ποιοτική ζωή;

-Γνωρίζω το κάθε τι από πρώτο χέρι αφού συνεργάστηκα με άλλους κομματικούς χώρους στις προηγούμενες κοινοτικές εκλογές. Γνωρίζω ότι αφορά το τόπο που γεννήθηκα όπου μεγάλωσα μέσα στα ξερολιθια και στους βράχους του χωριού με τα αγκάθια νωπά ακόμη στα γόνατα μου και τις πατούσες των ποδιών μου. Έζησα από κοντά την αλματώδη ανάπτυξη της κοινότητας μας, που από γεωργική γη μετετράπη σε τουριστική βιομηχανία και άλλαξαν οι απαιτήσεις και οι ανάγκες των κατοίκων της. Έχω την ικανότητα και υπομονή να αφουγκράζομαι τις αγωνίες και τα προβλήματα που απασχολούν τους κατοίκους της κοινότητας μας.

3. -Διατελέσατε επί σειρά αρκετών ετών πρόεδρος της τοπικής επιτροπής ΔΗΣΥ Χλώρακας την 10 ετία της διακυβέρνησης Κληρίδη -Έχετε υπηρετήσει για αρκετά χρόνια ως μέλος της επιτροπής ΣΠΕ Χλώρακας. Τι έχετε να πείτε γι'αυτό;

-Κάνοντας την αυτοκριτική μου θα μπορούσα ακόμη να βοηθήσω στο βαθμό που μου επιτρέπεται περισσότερο κόσμο. Όμως ο γνώμονας που ακολουθούσα καθόλη τη θητεία όσο αφορούσε τη δανειοδοτήση, εξυπηρέτηση των μελών της ΣΠΕ, οι αποφάσεις και θέσεις μου δεν είχαν ποτέ κομματική χροιά. (Αφού φυσικά πληρούσαν τα κριτήρια της ΣΠΕ). Όσο αφορά την θητεία μου ως πρόεδρος της τοπικής επιτροπής ΔΗΣΥ βοήθησα την κοινότητα μας, με τους συνεργάτες μου κάνοντας κομματικές παρεμβάσεις για να πάρει και η κοινότητα το μερίδιο που δικαιούτο στην ανάπτυξη και στις πολεοδομικές ζώνες. Πιστεύω φυσικά ότι χωρίς τη συνεργασία και τη συλλογικότητα των συνεργατών μου τίποτα δεν θα καταφέραμε. Η θητεία μου ως πρόεδρος της τοπικής επιτροπής ΔΗΣΥ καθιέρωσε το διακομματικό διάλογο όσο αφορά τα θέματα και προβλήματα που αφορούσαν και αφορούν τους κατοίκους, ανεξαρτήτως κομματικού χώρου που ανήκουν. Η θητεία μου σημαδεύτηκε με την ανέγερση του Β' Δημοτικού Σχολείου Χλώρακας-Λέμπας και την παραχώρηση της παραθεριστικής ζώνης του 20% με συντελεστή δόμησης και της εμπορικής ζώνης με συντελεστή δόμησης 35% παραπλεύρως του παραλιακού δρόμου.

4. -Πως θα κινηθείτε για να εξασφαλίσετε στήριξη από συγκεκριμένους χώρους, γνωρίζοντας ότι κανένα κόμμα στη Χλώρακα με κομματικό υποψήφιο δεν μπορεί να εκλέξει κοινοτάρχη, αλλά μόνο με συνεργασίες;

-Έχω ήδη κάνει αρκετή προεργασία για να μπορώ σήμερα να μιλώ και να ελπίζω σε κάτι θετικό. Σίγουρα δεν

μπορώ να αποκαλύψω τίποτα από σεβασμό προς το δικό μου χώρο. Θέλω και πάλι να τονίσω, ότι γνώμονας της υποψηφιότητάς μου θα είναι η πραγματική ανεξάρτητη πολιτική που να εξυπηρετεί τα καλώς νοούμενα συμφέροντα των κατοίκων της Χλώρακας καθώς επίσης και ο σεβασμός προς όλους τους κομματικούς χώρους «πράγμα που με διακατέχει εδώ και τόσα χρόνια».

Ελληνής σήμανση στους δρόμους. Στη Χλώρακα όλοι οι δρόμοι είναι ανασκαμμένοι. Με τα έργα του ΣΑΠΑ που δεν έχουν τελειωμό, έμειναν οι δρόμοι χαλασμένοι χωρίς σωστή σήμανση και σηματοδότηση, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται συνεχώς τροχαία δυστυχήματα. Πηγαίνετε καθημερινά κινδυνεύοντας, βλέποντας ένα σωρό επικίνδυνες παραβάσεις και χωρίς να υπάρχει κανείς να σταματήσει τους παραβάτες. Πολλοί σταθμεύουν τα αυτοκίνητα τους κλείνοντας τους δρόμους και δυσκολεύοντας την ελεύθερη διακίνηση. Άλλοι σταθμεύουν σε γωνίες κρύβοντας εξ ολοκλήρου την ορατότητα στους διερχόμενους οδηγούς, και άλλοι υπερβαίνουν όχι μόνο το όριο ταχύτητας, αλλά τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα στις κατοικημένες περιοχές προκαλώντας δυστυχήματα κατά καιρούς. Η αγανάκτηση των κατοίκων έχει φτάσει στο αποκορύφωμα, και σκέφτονται ότι καλό θα ήταν να επαναστασιοποιηθεί ο θεσμός του τροχονόμου που το Κοινοτικό συμβούλιο χωρίς λόγο κατήργησε. Ο ρόλος των τροχονόμων ήταν χρήσιμος γιατί υπήρχε ασφάλεια, σωστή κυκλοφορία στους δρόμους και σωστός κώδικας οδικής κυκλοφορίας.

Απεβίωσε αργά την ημέρα της Δευτέρας 25 Ιουλίου ύστερα από μακροχρόνια πάλη με τη επάρατο νόσο η Κατίνα Νικόλα Κανταρή σε ηλικία 62 χρονών.

**ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ?**

**ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΑ
ΠΩΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ
ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ**

**ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ ΕΝΑΝΤΙ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΛΑΟΥΡΑ
ΣΤΗ ΧΛΩΡΑΚΑ**
ΤΗΛ. 26271301

1974, πραξικόπημα, εισβολή, πόλεμος.

Πέρασαν τριάντα επτά χρόνια απο το πραξικόπημα της Χούντας των Αθηνών και την εισβολή από τους Τούρκους.

Τη μνήμη των Χλωρακιωτών πεσόντων και αγνοουμένων για την ελευθερία και την ανεξαρτησία της Κυπριακής Δημοκρατίας τίμησε η κοινότητα της Χλώρακας. Στις 10 Ιουλίου τελέστηκε μνημόσυνο των πεσόντων στην εκκλησία της Παναγίας Χρυσοαιματούσης, ενώ ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων. Στην εμφύλια διαμάχη που προϋπήρξε του πραξικοπήματος σκοτώθηκε Ανδρέας Έλληνας, κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος έχασαν τη ζωή τους οι Θεόδωρος Πέτρου, Δημήτρης Ζηνιέρης και Χαράλαμπος Κυρίλλου. Σκοτώθηκε επίσης από τους Τούρκους εν ώρα μάχης στον πόλεμο ο Χριστόδουλος Πολυδώρου, ενώ εν αποστολή συνελήφθηκε ο Λεωνίδας Θεοχάρους ο οποίος αγνοείται μέχρι σήμερα.

Χριστοδουλος Πολυδωρου .

Το τάγμα που υπηρετούσε ο Χριστοδουλος Πολυδωρου στην Χαλευκα στις 22/7/1974 λαμβανει διαταγη να μεταβει στο Τζιάος της Αμμοχωστου για να αντιμετωπισουν τους εισβολεις. Στη διαρκεια αυτων των μαχων, ο Χριστοδουλος δεχεται βολι από ελεύθερο σκοπεφτη και

σκοτωνεται. Ταφηκε στη Λακαταμια, αλλά αργότερα με την μέθοδο του DNA, πιστοποιήθηκαν τα οστά του, και θάφτηκε στην Χλωρακα με τιμές ήρωα.

Ο Λεωνίδας Θεοχάρους με γενναιότητα και αυτοθυσία πολέμησε τους Τούρκους εισβολείς. Στις μάχες της Μιας Μηλιάς χάθηκαν τα ίχνη του και έκτοτε αγνοείται. Υπηρετούσε στο 121^ο τάγμα Πεζικού στην Κερύνεια. Μόλις άρχισε η εισβολή των Τούρκων, σκοτώθηκε ο διοικητής του τάγματος, και οι στρατιώτες μετεφέρθησαν σε στρατόπεδο στη

Λευκωσία. Στις 14 Αυγούστου στη δεύτερη εισβολή των Τούρκων, το τάγμα του μετέβει στον Κουτσοβεντη της Κερύνειας. Εκεί, παρα το Παλαίκυθρον στις 15/8/1974, κατά τη διάρκεια μάχης συλλαμβάνεται και έκτοτε αγνοείται η τύχη του. Η κοινότητα της Χλώρακας για να τον τιμήσει, δημιούργησε στην είσοδο της κοινότητας στην Λε-

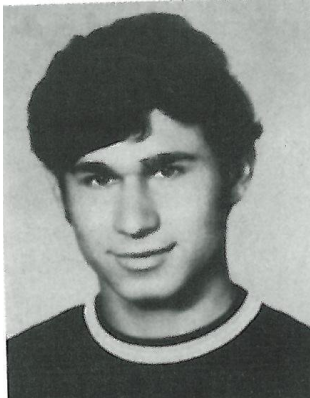
ωφόρο Ελευθερίας, το πάρκο του αγνοούμενου Λεωνίδα Θεοχάρους.

Τάφηκε στο κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου στη Λεμεσό.

Πάμπος Φ. Κυρίλλου.

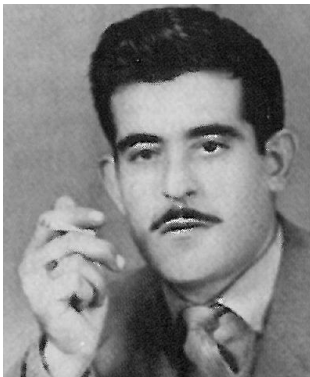
Υπηρετούσε στο Εφεδρικό σώμα ως αστυνομικός. Συνόδευσε τον Μακάριο στην διαφυγή του στην Πάφο ύστερα από την εκδήλωση του πραξικοπήματος. Κατά την επιστροφή του στην μονάδα του, συνελήφθηκε στη περιοχή Ακρωτηρίου Λεμεσού από πραξικοπηματιες. Βασανίστηκε και εκτελέστηκε εν ψυχρώ.

Θεόδωρος Πέτρου.

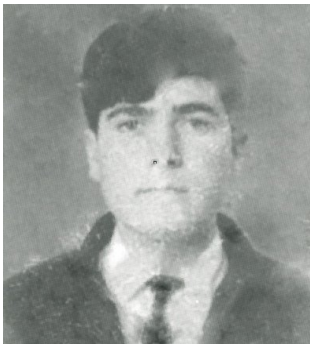
Υπηρετούσε στην Εθνική φρουρά, και ήταν με άδεια όταν εκδηλώθηκε το πραξικόπημα. Μετέβει αμέσως στη μονάδα του για να ενταχτεί στις κυβερνητικές ομάδες ώστε να προσταπιστεί την Δημοκρατία. Κατά την μετάβαση του μαζί με άλλους συναδέλφους στρατιώτες πάνω σε φορτηγό προς τον

Αστυνομικό σταθμό Πάφου, δέχθησαν κατά λάθος πυρά από ημέτερες δυνάμεις και έχασε την ζωή του.

Δημήτρης Ζηνιέρης. Ήταν αγωνιστής του 1955 και διατέλεσε κρατούμενος στα κρατητήρια της Κοκκινότρεμιθιάς. Μετά το ξέσπασμα του πραξικοπήματος, επιβίβασθη με άλλους σε λεωφορείο για να μεταβούν στη Λευκωσία, ώστε να προσταπιστούν την Δημοκρατία και το προεδρικό μέγαρο. Στην διαδρομή παρά την περιοχή

Κολοσσίου, έπεσαν σε ενέδρα Χουντικών και Πραξικοπηματιών, όπου και σκοτώθηκε.

Ανδρέας Έλληνας.

Λίγους μήνες πριν το πραξικόπημα μετέβει για να εγκατασταθεί οικογενειακώς στη Λεμεσό όπου είχε μετατεθεί κατόπιν προσλήψεως του στο Εφεδρικό σώμα. Κατά την επιστροφή του σκοτώθηκε σε ενέδρα από την ΕΟΚΑ Β.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ, ΚΥ-ΠΡΟΥ, ΧΛΩΡΑΚΑΣ

Ψάχνοντας στην κοινή μας ιστορία, ανακαλύψαμε τρεις δεσμούς που ενώνουν το νησί της Σαλαμίνας, και την Κύπρο.

Ο πρώτος δεσμός βρίσκεται στη Μυθολογία. Σύμφωνα με αυτήν, ο Τελαμώνας ο βασιλιάς της Ελλαδικής Σαλαμίνας είχε δυο παιδιά τον Αίαντα και τον Τεύκρο. Όταν επέστρεψε ο Τεύκρος από τον Τρωικό πόλεμο στη Σαλαμίνα, ο Τελαμώνας οργισμένος γιατί δεν

εκδικήθηκε το θάνατο του αδερφού του Αίαντα τον έδιωξε μακριά. Ο Τεύκρος έφυγε παίρνοντας μαζί του λίγο χώμα και πήγε στην Κύπρο, όπου έριξε το χώμα στη γη ιδρύοντας σε εκείνο το σημείο τη Σαλαμίνα της Κύπρου, για να θυμάται την αγαπημένη του πατρίδα.

Ο δεύτερος δεσμός βρίσκεται στη σύγχρονη ιστορία. Το 1954 όταν οι Κύπριοι αγωνίζονταν για την ανεξαρτησία τους από την αγγλική κατοχή η οργάνωση ΕΟΚΑ και η Κύπρος, ζήτησαν τη βοήθεια της Ελλάδας. Τότε δόθηκε η εντολή στον Σαλαμίνιο πλοίαρχο του εμπορικού ναυτικού Ευάγγελο Λουκά γνωστό με το παρατσούκλι Κουταλιανό να μεταφέρει με το πλοίο του όπλα. Η πρώτη αποστολή στάλθηκε το 1954 με το πλοιάριο ΣΕΙΡΗΝ στην Χλώρακα της Πάφου. Η δεύτερη το 1955 με το πλοιάριο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. Αυτή η αποστολή προδόθηκε στους Άγγλους και τους προόριζαν για εκτέλεση όταν ο Κουταλιανός τους είπε στο δικαστήριο ότι "ΟΠΩΣ ΒΟΗΘΗΣΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΤΟ 1940 ΤΩΡΑ ΒΟΗΘΩ ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥ-ΠΡΟΥ". Λέγεται ότι από αυτή τη φράση δεν τον σκότωσαν και φυλακίστηκε για 4 χρόνια και μετά ελευθερώθηκε. Ο τάφος του Ευάγγελου Λουκά βρίσκεται στο χωριό Αμπελάκια.

Ο τρίτος και πιο σύγχρονος δεσμός είναι πως ο Σαλαμίνιος καθηγητής της αρχαιολογίας του πανεπιστημίου Αθηνών κ. Πάλλας μοίρασε τα βιβλία της βιβλιοθήκης του και τα μισά τα έδωσε στη βιβλιοθήκη του πανεπιστημίου της Κύπρου και τα άλλα μισά στη βιβλιοθήκη του Δήμου Σαλαμίνας. (Απόσπασμα από την "Ιστορία του Ελληνικού Έθνους" (Εκδοτική Αθηνών)

Λόγω αυτών των στενών και ακατάλυτων δεσμών που δένει την Κύπρο με τη νήσο Σαλαμίνα, υπάρχουν συνεχείς επαφές μεταξύ των λαών ένεκα ορισμένων ανθρώπων που θέλουν να ενθυμούνται και να συνεχίζουν την παράδοση που δένει τα δύο νησιά. Σε εκδηλώσεις πολιτιστικές ή Εθνικές, η ανταλλαγή επισήμων προσκεκλημένων και επισκεπτών των δυο μερών είναι σύνηθες και τακτικό φαινόμενο πλέον. Τελευταία επίσκεψη τιμής ένεκεν των αποκαλυπτηρίων της προτομής του αγωνιστή Παπακώστα Λεωνίδα στη Χλώρακα, ήταν της Δημοτικού συμβούλου Μαρίας Μπούτση που εκπροσώπησε το Δήμο και που εκ μέρους του Δημάρχου Σαλαμίνας Γιάννη Τσαβαρή απεύθυνε χαιρετισμό. Επόμενη επίσημη επίσκεψη από τη Πάφο στη Σαλαμίνα θα είναι από τον Μουσικοσυνθέτη Ανδρέα Αρτέμη που θα δώσει μουσική παράσταση στις 26 Σεπτεμβρίου παρουσιάζοντας τη μουσική του με το ορατόριο (το ορατόριο είναι μεγάλης κλίμακας λυρική μουσική σύνθεση για ορχήστρα, με σόλο φωνές και χορωδία. Η δομή του είναι πανομοιότυπη με αυτή της όπερας, διαφέρει όμως στο ότι δεν περιέχει σκηνική θεατρική δράση) "Σαλαμίνεια 2011".

ΣΑΛΑΜΙΝΕΙΑ 2011

"Η ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ" ορατόριο του Ανδρέα Αρτέμη στα "Σαλαμίνεια 2011" στην αίθουσα "Δημήτρη Μπόγρη" στην Σαλαμίνα, 26 Σεπτεμβρίου. Λιμπρέτο: Ντίνος Κουμπάτης. Ερμηνεύουν: Κώστας Παναγιώτου, Μιχάλης Κούλουμος, απαγγέλει η Μαρία Διακάκη.

Στο β' μέρος θα ερμηνεύσει ο ίδιος ο συνθέτης Ανδρέας Α.Αρτέμης σε μουσική δική του το έργο του Γιώργιου Σεφέρη: "Η ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΣ".

Σωτήρης στυλιανού, Χ' Σοφία

Η κηδεία του Χ' Φίλιππου στις 27 Ιουλίου 1958

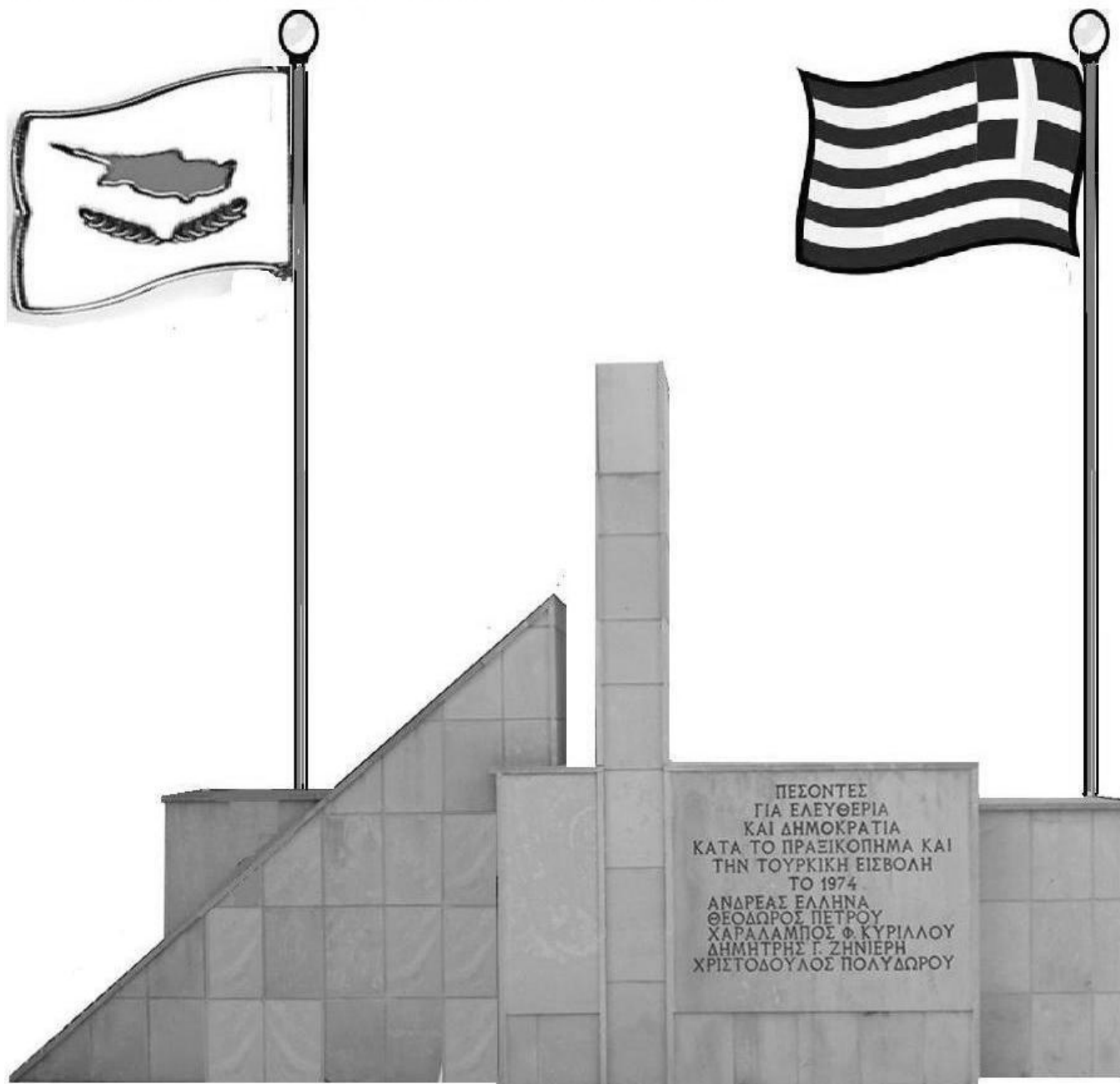

Το παλιο γήπεδο της Χλώρακας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΧΛΩΡΑΚΑΣ

ISSN 1986-2709 (Έντυπη μορφή) tel. 99435899 ISSN 1986-2717 (Ηλεκτρονική μορφή), site: www.chlorakasefimerida.com
Κυριάκος Ταττακούδης: Ιδιοκτήτης, εκδότης, συντάκτης και τύποις περὶ τα γεγονότα και ζητήματα
Email: k.tatakoudes@cvtanet.com.cy tel. 99435899

1974, πραξικόπημα, εισβολή, πόλεμος.

Πέρασαν τριάντα επτά χρόνια απο το πραξικόπημα της Χούντας των Αθηνών και την εισβολή από τους Τούρκους. Όπως κάθε χρόνο, και φέτος η Κοινότητα της Χλώρακας τίμησε τους ήρωες της:

Χριστόδουλος Πολυδώρου, Λεωνίδα Θεοχάρους, Θεόδωρος Πέτρου, Δημήτρης Ζηνιέρης, Χαράλαμπος Κυρίλλου, Ανδρέας Έλληνας